Załacznik nr 2

Autoreferat

przedstawiający opis dorobku i osiągnięć naukowych

Michał Piasecki

Instytut Fizyki, Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy im. Jana Długosza w Częstochowie

Częstochowa, 2019 r.

Spis treści

1.Imię i nazwisko	3				
2.Posiadane dyplomy, stopnie naukowe – z podaniem nazwy,					
miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej					
3.Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych					
4.Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukow	/ych i				
tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 201	6 r.				
poz. 1311.)	3				
4.1. Tytuł osiągnięcia naukowego	3				
4.2. Publikacje wchodzące w skład osiągnięcia naukowego	4				
4.3. Omówienie celu naukowego ww. prac i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich					
ewentualnego wykorzystania	6				
4.3.1.Wprowadzenie	6				
4.3.2. Szczegółowe omówienie prac wchodzących w skład osiągnięcia	14				
Kryształy halogenkowe z kationami typu Cd, Hg, Pb	14				
Potrójne kryształy chalkogenkowe	19				
Kryształy poczwórne chalkogenkowe	25				
Fotoprzewodnictwo I fotoindukowana piezoelektryczność	26				
Właściwości nieliniowo-optyczne	28				
5.Podsumowanie i wnioski	31				
6.Omówienie pozostałych osiągnieć naukowo – badawczych	32				
7. Podsumowanie bibliometryczne					
3. Bibliografia					

1. Imię i nazwisko: Michał Wojciech Piasecki

2. Wykształcenie

- 1981 magister fizyki dyplom z wyróżnieniem: "Występowanie nadprzewodnictwa wysokotemperaturowego w złączu aluminium-amorficzny węgiel-aluminium", Instytut Fizyki, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń Promotor : prof. dr K. Antonowicz
- 1990 doktor nauk fizycznych "Fenomenologiczna teoria współistnienia anyferromagnetyzmu i ferromagnetyzmu w materiałach nadprzewodzących", Instytut Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN, Wrocław, Promotor: W. Wojciechowski, Recenzenci: prof. J.Sznajd, prof. K.I. Wysokiński

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych

- 1983 1991: asystent Instytut Fizyki Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie.
- 1989-1991: Kierownik Pracowni Komputerowych
- 1991-1994 Z-ca dyrektora Instytutu Fizyki d/s nauki
- 1991 2017: adiunkt Instytut Fizyki Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie.
- 2017 : asystent Instytut Fizyki Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy im. Jana Długosza w Częstochowie.
- 2016 :pracownik badawczy, Instytut Fizyki, Wołyński Uniwersytet Narodowy im. Łesi Ukrainki, Łuck, Ukraina

4. Wskazanie osiągnięcia stanowiącego podstawę postępowania habilitacyjnego

Osiągnięciem naukowym, o którym mówi art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, zgłoszonym do postępowania habilitacyjnego jest jednotematyczny cykl publikacji złożony z 12 prac.

4.1. Tytuł osiągnięcia:

Struktura, własności elektronowe i optyczne kryształów chalkogenków/halogenków metali

4.2. Spis prac stanowiących podstawę postępowania habilitacyjnego:

(*autor korespondencyjny):

- A1. M. Piasecki, G. Lakshminarayana, A. O. Fedorchuk, O. S. Kushnir, V. A. Franiv, A. V. Franiv, G. Myronchuk, K. J. Plucinski: *Temperature operated infrared nonlinear optical materials based on Tl₄Hgl*₆. Journal of Materials Science Materials in Electronics 09/2013; 24(4):1187-1193, IF= 1.798 (25pkt.) https://link.springer.com/article/10.1007/s10854-012-0903-6
- A2. M. Piasecki*, M.G. Brik, I.V. Kityk: Tl₄Cdl₆ Wide band gap semiconductor: First principles modelling of the structural, electronic, optical and elastic properties. Materials Chemistry and Physics 163, 562-568 (2015) IF= 2.101 (35pkt.) <u>https://doi.org/10.1016/j.matchemphys.2015.08.014</u>
- A3. Anatoliy A. Lavrentyev, Boris V. Gabrelian, Tuan V. Vu, Peter N. Shkumat, Petro M. Fochuk, Oleg V. Parasyuk, Iwan V. Kityk, Ivan V. Luzhnyi, Oleg Y. Khyzhun, and Michal Piasecki*, "Manifestation of Anomalous Weak Space-Charge-Density Acentricity for a Tl₄HgBr₆ Single Crystal", Inorg. Chem., 2016, 55 (20),10547–10557, DOI:10.1021/acs.inorgchem.6b01389, IF: 4.820 (45 pkt) https://pubs.acs.org/doi/10.1021/acs.inorgchem.6b01389
- A4. M G Brik, **M Piasecki**, I V Kityk: *Structural, Electronic, and Optical Features of CuAl(* S_{1-x}Se_x)₂ Solar Cell Materials. Inorg. Chem., **2014**, 53 (5), pp 2645–2651 DOI:10.1021/ic403030w, **IF= 4.762 (45pkt)** <u>https://pubs.acs.org/doi/10.1021/ic403030w</u>
- A5. M Piasecki, G L Myronchuk, O V Zamurueva, O Y Khyzhun, O V Parasyuk, A O Fedorchuk, A Albassam, A M El-Naggar, I V Kityk: *Huge operation by energy gap of novel narrow band gap Tl*_{1-x} *In*_{1-x} *B*_x *Se*₂ (*B* = *Si, Ge*): *DFT, x-ray emission and photoconductivity studies*. Materials Research Express 02/2016; 3(2):025902. DOI:10.1088/2053-1591/3/2/025902 IF=0.968 (20 pkt) 11 cytowań https://iopscience.iop.org/article/10.1088/2053-1591/3/2/025902
- A6. G. Makhnovets, G. Myronchuk, L. Piskach, O.Parasyuk, I. V. Kityk, M. Piasecki*, Phase diagram and specific band gap features of novel TlGaSe₂: Zn⁺²(Cd⁺², Hg⁺²) crystals, Journal of Alloys and Compounds 768 (2018) 667- 675, Impact Factor: (IF 3.779 (35pkt) <u>https://doi.org/10.1016/j.jallcom.2018.07.282</u>
- A7. M. Piasecki*, M.G. Brik, I.E. Barchiy, K. Ozga, I.V. Kityk, A.M. Al-Naggar, A.A. Albassam, T.A.Malakhovskaya, G. Lakshminarayana, "Band structure, electronic and optical features of Tl₄SnX₃ (X=S, Te) ternary compounds for optoelectronic applications", Journal of Alloys and Compounds, (2017) 710, 600-607, IF= 3.779 (35pkt) http://dx.doi.org/10.1016/j.jallcom.2017.03.280
- A8. O. V Parasyuk, V. V. Pavlyuk, O. Y. Khyzhun, V. Kozer, L. Myronchuk, V. P. Sachanyuk, Grygoriy Dmytriv, A. Krymus, I. V. Kityk, Ahmed El Naggar, Ahmed Abassam and Michal Piasecki*, Synthesis, structure of novel Ag₂Ga₂SiSe₆ crystal promising materials for the dynamic holographic image recording, RSC Advances, 2016, 6, 90958 90966, IF: 3.289 (35 pkt.) https://pubs.rsc.org/en/content/articlehtml/2016/ra/c6ra19558j

- A9. M.Piasecki*, G.L. Myronchuk, O.V. Parasyuk, O.Y. Khyzhun, A.O. Fedorchuk, V.V. Pavlyuk, V.R. Kozer, V.P. Sachanyuk, A.M. El-Naggar, A.A. Albassam, J.Jedryka, I.V. Kityk, *Synthesis, structural, electronic and linear electro-optical features of new quaternary* Ag₂Ga₂SiS₆ compound Journal of Solid State Chemistry (2017), 246, 363–371, IF= 2.265 (30pkt) http://dx.doi.org/10.1016/j.jssc.2016.12.011
- A10. G.L. Myronchuk, M.Piasecki*, A.S. Krymus, I.V. Kityk, R.O. Vlokh, A.O. Fedorchuk, V.R. Kozer, O.V. Parasyuk, Photoconductivity relaxation processes in AgCd₂GaS4 single crystals, Materials Chemistry and Physics, 2017, 200, 250-256, IF= 2.084 (35 pkt.) https://doi.org/10.1016/j.matchemphys.2017.07.053
- A11. A.M. El-Naggar, A.A. Albassam, G.L. Myronchuk, O.V. Zamuruyeva, I.V. Kityk, P. Rakus, O.V. Parasyuk, J. Jędryka, V. Pavlyuk, M. Piasecki*, *Photoconductivity and laser operated piezoelectricity the Ag-Ga-Ge-(S,Se) crystals and solid solutions*, Materials Science in Semiconductor Processing 86 (2018) 101–110, IF= 2.359 (30 pkt.) <u>https://doi.org/10.1016/j.mssp.2018.06.019</u>
- A12. G.L. Myronchuk, O.V. Zamuruyeva, O.V. Parasyuk, I.V. Kityk, P.Czaja and M.Piasecki*, The effect of composition on photoconductivity and nonlinear optical properties in the acentric Ag₂In₂AB₆ (A=Si, Ge, B=S, Se) crystals, Optik- International Journal for Light and Electron Optics, 179 (2019) 948-956, IF=1.191
 20 pkt <u>https://doi.org/10.1016/j.ijleo.2018.11.030</u>

Wkład własny w powstanie w/w publikacji podano w Załączniku nr 4 - *Wykaz dorobku habilitacyjnego*. Oświadczenia współautorów z określeniem ich indywidualnego udziału zawiera Załącznik nr 5.

Sumaryczna liczba cytowań prac **A1-12**: 75 według listy WoS Sumaryczny impact factor prac **A1-12**: 32,915 według listy JCR Pozycje literaturowe cytowane w autoreferacie **H1-H38** to pozostałe publikacje dotyczące tematyki osiągnięcia, których jestem współautorem, umieszczone w bazie Web of Science.

4.3 Omówienie celu naukowego wyżej wymienionych prac i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania

4.3.1 Wstęp

Poszukiwanie nowych materiałów o oczekiwanych własnościach i następnie ich optymalny proces syntezy jest jednym z istotnych kierunków rozwoju fizyki, ponieważ można uzyskać obiekty badań dla weryfikacji nowych hipotez czy też potwierdzenia przewidywań zaawansowanych koncepcji teoretycznych (np. materiały topologiczne Pb_{1-x}Sn_xSe) [1]. Z kolei w chemii, gdzie niezwykle ważnym jest przewidywalność efektów syntezy nieorganicznej ze stanu ciekłego, która w przeciwieństwie do metody syntezy w fazie stałej daje większe możliwości tworzenia wiązań, czasami nawet wpływa na strukturę krystalograficzną, ma niższą temperaturę krystalizacji z powodu łatwiejszej dyfuzji poszczególnych jonów, a także większą szybkość przebiegu reakcji chemicznych zachodzących w stanie ciekłym [2]. Także dla inżynierii materiałowej, dla której istotne jest uzyskanie optymalnych własności (efektywność, trwałość, nietoksyczność, koszty wytwarzania) materiałów dla poszczególnych zastosowań. Kolejnym etapem jest charakterystyka uzyskanych materiałow, określenie ich struktury krystalograficznej i elektronowej oraz zdefiniowanie stałych materiałowych i ich oczekiwanych właściwości.

Z pośród wielu metod badania właściwości materiałów istotne są metody optyczne, które w większości przypadków są nieinwazyjne i bezkontaktowe, a jednocześnie pozwalają na szybkie wyznaczenie wielu stałych materiałowych, takich jak np. wielkość przerwy energetycznej w półprzewodnikach, funkcje dielektryczne, poziomy energetyczne domieszek oraz ich otoczenie krystaliczne. Obserwowane wyraźne zmiany wartości funkcji optycznych (często skokowe) w zależności od temperatury czy też ciśnienia często wykorzystywane są do monitorowania przebiegu przejść fazowych. Najczęściej dla tych celów wykorzystuje się metody pomiaru absorbcji, współczynnika załamania, zjawisko fluorescencji, efekt Ramana czy też ellipsometrię. Dzięki szerokiej gamie dostępnych źródeł promieniowania można dobrać optymalną dla danego efektu/zjawiska oraz badanego materiału długość fali, jej polaryzację czy natężenie. Od momentu coraz powszechniejszej dostępności źródeł promieniowania koherentnego o dużej intensywności (lasery) obserwuje się ciągły rozwój dziedziny optyki zwanej optyką nieliniową, której początkiem było odkrycie możliwości generacji drugiej harmonicznej światła (SHG) przy wykorzystaniu kryształu kwarcu (1961). Generacja drugiej i trzeciej harmonicznej światła jak również pokrewne efekty nieliniowo-optyczne są wykorzystywane dla przestrajania częstotliwości laserów (np. w laserach medycznych, wskaźnikach laserowych, lidarach pracujących w zakresie podczerwieni) na pożądany zakres spektralny. W ostatnim dziesięcioleciu w spektakularny sposób efekt ten został wykorzystany do budowy ultraczułego mikroskopu szczególnie użytecznego dla zastosowań biomedycznych (Second Harmonic Generation Microscopy in Biomedical Applications).

Efekty nielinowo-optyczne nierozłącznie związane są z medium (najczęściej kryształ), przez które przechodzi wiązka odpowiednio intensywnego promieniowania laserowego zwana fundamentalną i w rezultacie dodatkowo generują się jej harmoniki (SHG, THG itp.), o własnościach zależnych od symetrii medium, jego okna transparencji, długości trwania i częstotliwości impulsu laserowego, kierunku wiązki fundamentalnej względem osi krystalograficznych czy jej polaryzacji optycznej. Dla generacji SHG wymagana jest struktura krystalograficzna nieposiadająca środka symetrii (inwersji), zwana strukturą niecentrosymetryczną co w naturalny sposób ogranicza ilość użytecznych materiałów. To oznacza, że w materiałach centosymetrycznych nie będzie się generowała SHG. Ta

właściwość pozwala po pierwsze na weryfikację symetrii struktury, a po drugie można monitorować jej zmiany (strukturalne przejścia fazowe, proces krystalizacji szkieł itp.). Istnieją jednak sposoby pozwalających na "złamanie" centrosymetryczności przez przyłożenie zewnętrznego pola elektrycznego, magnetycznego, ciśnienia, szybkiej zmiany temperatury czy też odpowiedniego oświetlenia materiału wiązkami promieniowania koherentnego (*bicolor pooling*). Pierwsze prace na ten temat pojawiły się już pod koniec lat 60 [3].

Dzięki możliwości "łamania" centrosymetryczności metodami optyki nieliniowej można badać nie tylko kryształy posiadające środek inwersji, ale także materiały nieposiadające uporządkowania dalekozasięgowego takie jak np. szkła. W niektórych szkłach, w zależności od metody ich wytwarzania czy też składu chemicznego, z powodu niezerowego czasu relaksacji obserwuje się generację SHG jeszcze przez pewien czas, pomimo ustania indukowania. Badania materiałowe poświęcone uzyskaniu trwałej niecentrosymetryczności w zmodyfikowanych szkłach (ceramikach) są intensywnie prowadzone. Jest to niezwykle istotne dla ograniczenia kosztów wytwarzania efektywnych materiałów dla optyki nieliniowej.

By wyjaśnić powyżej opisane efekty nieliniowo optyczne można się posłużyć uproszczonym podejściem fenomenologicznym [4]:

polaryzację ośrodka wywołaną zewnętrznym polem elektrycznym możemy przedstawić następująco:

$$\vec{P}_{i} = \vec{P}_{i}^{L} + \vec{P}_{i}^{NL} = \alpha_{ij}E_{j}^{(\omega)} + \beta_{ijk}E_{j}^{(\omega)}E_{k}^{(\omega)} + \gamma_{ijkl}E_{j}^{(\omega)}E_{k}^{(\omega)}E_{l}^{(\omega)}$$
(1)

gdzie α_{ij} , β_{ijk} , γ_{ijkl} są tensorami polaryzowalności i hiperpolaryzowalności, które są powiązane z momentami dipolowymi poniższą relacją:

$$\alpha_{ij} \cong \frac{\vec{\mu}_i \vec{\mu}_j}{E_g^2} \quad \beta_{ijk} \cong \frac{\vec{\mu}_i \vec{\mu}_j \,\Delta \vec{\mu}_k}{E_g^3} \quad \gamma_{ijkl} \cong \frac{\vec{\mu}_i \vec{\mu}_j \Delta \vec{\mu}_k \Delta \vec{\mu}_l}{E_g^4} \tag{2}$$

 $\mu_{i,j}$, oznacza elektryczny moment dipolowy, zaś $\Delta \mu_{i,j}$ wektorową różnicę pomiędzy momentem dipolowym stanu podstawowego i wzbudzonego. To pokazuje, że każde dodatkowe zewnętrze pole elektromagnetyczne może zmieniać polaryzację ośrodka i wpływać na charakter i wielkość obserwowanych efektów nieliniowooptycznych (np. SHG, THG, absorbcję, współczynnik refrakcji).

Z drugiej strony moment dipolowy ma dwa składniki $\mu = \mu_{el} + \mu_{ph}$, gdzie μ_{el} jest momentem dipolowym pochodzącym od układu elektronowego i słabo zależy od temperatury, zaś μ_{ph} jest momentem dipolowym podukładu fononowego, który jest bardzo czuły na anharmoniczne oddziaływania elektron–fonon i z tego powodu zależy silniej od temperatury.

W szczególności oddziaływania anharmoniczne nasilają się w pobliżu punktów krytycznych i wtedy w uproszczeniu wartość μ_{ph} zależną od temperatury można opisać formułą :

$$\mu_{ph} = \frac{\gamma_{ijk}}{(T - T_c)^{\xi}} \tag{3}$$

 T_c jest temperaturą punktu krytycznego (przejście fazowe, pojawienie się stanu nadprzewodzącego, zmiany uporządkowania magnetycznego, zmiany struktury domenowej, przejścia szklistego, procesu krystalizacji czy też topnienia materiału itp.) co w szczególności może skutkować znaczącym zwiększeniem odpowiedzi nieliniowo-optycznej materiału w pobliżu przejścia, zaś

$$\gamma_{ijk} = \frac{\partial^3 U}{\partial x_i \partial x_j \partial x_k} \tag{4}$$

jest anharmoniczną składową oddziaływania fonon-fonon, a

$$U = \frac{1}{2!} \alpha_{ij} x^2 - \frac{1}{3!} \beta_{ijk} x^3 - \frac{1}{4!} \gamma_{ijkl} x^4$$
(5)

jest całkowitą elektrostatyczną energią potencjalną, gdzie drugi i trzeci element rozwinięcia określają fononowe oddziaływania anharmoniczne drugiego i trzeciego rzędu.

Ilustrację działania powyższego schematu zawierają moje wcześniejsze prace [5-6], gdzie badałem SHG wykorzystując struktury domenowe w kryształach nadprzewodzących Hg_{1-x}Pb_xBa2Ca_{n-1}Cu_nO_{2n+2+δ}.

Fotoindukowane zjawiska optyki nieliniowej okazały się w moich wcześniejszych badaniach użytecznym narzędziem do monitorowania własności optycznych i przejść fazowych. Wcześniej stosowałem je w badaniach ferroelektrycznych nanokrystalitów umieszczonych w matrycach polimerowych [7-11].

Możliwości monitorowania własności szkieł w pobliżu temperatury przejścia szklistego metodami optyki nieliniowej przy wykorzystaniu "*optical pooling*" dla złamania symetrii zastosowałem także w badaniach szkieł tellurowych i germanowych domieszkowanych Eu₂O₃ [12-15]. W tym przypadku analizowałem wpływ koncentracji domieszki erbu na wartości stałych optycznych oraz natężenie fotoindukowanej SHG. Wyznaczone temperatury przejścia szklistego wskazały na bardzo dobrą zgodność z tradycyjne stosowanymi metodami termo-grawimetrycznymi (*DSC-inflection point*).

Z kolei w pracy [16] raportuję wyniki badań dotyczące sygnału SHG w centrosymetrycznym krysztale α -BaB₂O₄, w którym pojawia się lokalna niecentrosymetryczność będąca skutkiem anizotropii współczynnika rozszerzalności termicznej. Lokalny wzrost temperatury, będący efektem częściowej absorbcji promieniowania lasera azotowego, spowodował w tym przypadku anizotropową zmianę stałych sieciowych i w konsekwencji lokalną niecentrosymetryczność. Pokazałem, że intensywność SHG (w pewnym zakresie) zależy od gęstości mocy lasera indukującego i nie jest skutkiem przejścia strukturalnego z fazy α -BaB₂O₄ do β -BaB₂O₄ lecz wyłącznie odwracalnym, specyficznym efektem termicznym.

Wpływ nanocząstek złota, osadzonych na powierzchni polikrystalicznego ZnO, na własności nieliniowooptyczne tego materiału był tematyką pracy [17]. W tej pracy pokazałem, że źródłem pojawienia się niecentrosymetryczości było zjawisko *bicolor coherent treatment* zdefiniowane jako równoczesne oświetlenie powierzchni materiału koherentnym promieniowaniem lasera i jego drugiej harmonicznej. We współpracy z prof. Krishnakumar (Periylar University, Tamil Nadu, Indie) prowadziłem badania liniowych i nieliniowych właściwości optycznych szerokiej grupy kryształów organicznych, wspomagane obliczeniami kwantowo-chemicznymi w podejściu DFT . Najważniejsze wyniki zostały opublikowane pracach [18-22], zaś z kolei w pracy [23] wykorzystałem zjawiska optyki nieliniowej do analizy przejścia fazowego w zmodyfikowanym fullerenie.

W 2009 roku, w poszukiwaniu ciekawych materiałów dla optyki nieliniowej zwróciłem uwagę na interesującą grupę materiałów jakimi są chalkogenki. Studia literaturowe pokazały szerokie możliwości badania właściwości tych materiałów jak również potencjalne ich zastosowania. Nawiązałem kontakt z jedną z najlepszych europejskich grup wytwarzających szkła i ceramiki chalkogenkowe - Institut des Sciences Chimiques de Rennes, Francja. Współpraca była kontynuowana w ramach uzyskanego projektu Polonium, który pozwolił mi na poznanie technologii wytwarzania oraz specyfiki pomiarów własności szkieł i ceramik chalkogenkowych. Podczas realizacji projektu zwróciłem uwagę na szerokie możliwości sterowania własnościami optoelektronicznymi (w tym nieliniowo optycznymi) szkieł przy pomocy napromieniowania laserem [24].

Równolegle prowadzona współpraca z Physics Instrumentation Center (Institute for Spectroscopy Rosyjskiej Akademii Nauk ,Troick) i następnie uruchomienie systemu lidarowego opartego na laserze

CO₂ w Zakładzie Optoelektroniki kierowanym przez prof. dr hab. Iwana Kityka (Instytut Optoelektroniki i Systemów Pomiarowych, Politechnika Częstochowska) dały mi unikalne możliwości prowadzenia badań podstawowych m.i. wykorzystując przestrajalny laser pracujący w zakresie 9-12 µm i chłodzony ciekłym azotem czuły detektor HgCdTe. Podczas mojego stażu w Troicku, poznałem nie tylko obsługę lasera CO₂ i systemu lidarowego, ale także problemy i ograniczenia materiałowe związane zarówno z przestrajaniem źródła promieniowania laserowego jak i systemów jego rejestracji (detekcji). Te doświadczenia skierowały moją aktywność na poszukiwanie kryształów nieliniowooptycznych transparentnych w zakresie od kilkuset nanometrów do kilkunastu mikrometrów (Rys.1). Odpowiadające tym warunkom kryształy zawierają w swym składzie chemicznym pierwiastki należące do grup 16 (chalkogeny) lub 17 (halogeny) i okazały się najbardziej perspektywicznymi, a w praktyce jedynymi materiałami dla powyższych zastosowań w zakresie średniej i dalekiej podczerwieni [25-26].

Rys1. Współczynnik transmisji dla chalkogenkowych kryształów poczwórnych b) [H10] i a) [A11]

Z pośród wielu dostępnych materiałów specyficzną grupę intensywnie badanych kryształów tworzą związki zawierające w składzie chemicznym pierwiastki metali przejściowych należących do grup 11 i 12 (Cu, Ag, Zn, Cd, Hg), grupy 13 (bor - półmetal, metale: glin, gal, ind i tal) i chalkogeny, pierwiastki chemiczne grupy 16 (siarka, selen, tellur) lub/i halogeny – pierwiastki chemiczne grupy 17 (fluor, chlor, brom, jod) i co niezwykle istotne nie zawierające tlenu [27]. Cechą charakterystyczną tych materiałów są specyficzne własności przewodnictwa ciepła, transportu ładunków elektrycznych, efektywna termoelektryczność oraz unikalne właściwości optyczne niedostępne dla związków zawierających tlen (okno transparencji do zakresu spektralnego dalekiej podczerwieni, własności nieliniowo-optyczne, detekcyjne, fotoprzewodnictwo) [28]. Cechą wspólną kryształów chalkogenkowych są wiązania chalkogen – chalkogen, których konsekwencją są bardzo stabilne substruktury (bloki) anionowe zawierające do ośmiu jonów chalkogenkowych (⁻²). Przykładowe układy to $[PS_4]^{3-}$, $[SiS_4]^{4-}$, $[GeS4]^{4-}$, $[GeSe_5]^{4-}$, $[Ge_2Se_6]^{6-}$. Wielkości bloków anionowych, ich wzajemne ułożenie oraz wiązania chemiczne pomiędzy nimi determinują własności optyczne i detekcyjne. Przez modyfikację składu chemicznego oraz naświetlanie promieniowaniem laserowym można zmieniać ich własności optoelektroniczne w szerokim zakresie spektralnym.

Kryształy trójskładnikowe związków halogenkowych zawierające metal TI i ciężkie kationy typu Cd, Hg, Pb : Tl₄HgBr₆ (A3, H27), Tl₄Cdl₆ (A2, H30), Tl₄Hgl₆ (A1, H20) Tl₁₀Hg₃Cl₁₆(H24), TlPbl₃(H25), chalkogenki związków trójskładnikowych (PbGa₆Te₁₀(H10), Tl₄SnS₃, Tl₄SnTe₃ (A6), AgGaSe₂, AgGeSe₂, $CuAlS_2(A4)) oraz poczwórnych Ag_2Ga_2SiSe_6 (A8), Ag_2Ga_2SiS_6(A9), AgCd_2Ga_2SiSe_4 (A10), AgGa_2SiSe_4 (H13), AgGa_2SiSe$ PbGa2GeS₆ (H10), Ag2In2AB₆ (A=Si, Ge, B=S, Se)(A12, H36) i ich modyfikacje (struktury, składu chemicznego) były przedmiotem moich badań ze względu na możliwości zastosowania ich w fotoogniwach, jako detektory, filtry optyczne oraz inne aktywne elementy optoelektroniczne w zakresie spektralnym bliskiej i dalekiej podczerwieni, zaś doskonałe parametry nieliniowo-optyczne niektórych badanych kryształów (np. generacja drugiej i trzeciej harmonicznej światła promieniowania lasera CO₂ w zakresie średniej podczerwieni) czynią je perspektywicznymi dla zastosowań w zdalnej detekcji gazów (także gazowych zanieczyszczeń atmosfery) technikami lidarowymi (dlatego że w przeciwieństwie do materiałów tlenkowych są transparentne w zakresie pracy lasera CO₂ i wyższych harmonicznych). Głównymi czynnikami, które ograniczają ich szersze stosowanie są z jednej strony trudności technologiczne wytwarzania kryształów o użytecznych -dla zastosowań- centymetrowych rozmiarach (skomplikowana, czasochłonna i droga technologia wzrostu – niezbędne są chemikalia o czystości nawet 5-6N), zawartość szkodliwych dla otoczenia pierwiastków w składzie chemicznym, ograniczona trwałość, zaś z drugiej strony brak znajomości korelacji np. pomiędzy strukturą pasmową a zdeterminowanymi przez nią parametrami opisującymi własności detekcyjne, termoelektryczne, optyczne, nieliniowo-optyczne i fotopolaryzację co pociąga za sobą poszukiwania kryształów o wymaganych własnościach metodą wielokrotnych prób – często bez sukcesu. Niestety, wytworzenie dobrej jakości monokryształów wymaga wcześniejszego sporządzenia diagramu fazowego [A8, A9, H19, H16, H11, H2, A6], co wymaga zbadania od kilkunastu do kilkudziesięciu stopów o różnych proporcjach. Z tego powodu możliwość przewidywania własności hipotetycznych materiałów przy wykorzystaniu korelacji pomiędzy strukturą a własnościami dodatkowo wspomagane obliczeniami kwantowo-chemicznymi jest niezwykle istotna dla rozwoju tej dziedziny [H35,A4,A2,H26,H18,A7, H10,H7]. Dlatego jednym z kierunków moich badań były prace koncepcyjne dotyczące poszukiwania relacji skład chemiczny -struktura- własności poprzez szczegółową analizę wyników własnych i literaturowych danych, następnie wskazanie perspektywicznych składów chemicznych lub/i przewidywanych struktur w celu przeprowadzenia prób syntezy kryształów wykonywanych przez moich współpracowników.

Równolegle zajmowałem się ustaleniem oraz usystematyzowaniem relacji pomiędzy strukturą krystalograficzną i zmierzonymi własnościami optycznymi oraz piezooptycznymi dla zsyntezowanych grup materiałów. Należy podkreślić, że część badanych kryształów była zsyntezowana (głównie metodą Bridgmana-Stockbargera) po raz pierwszy, zaś zdecydowana większość znanych wcześniej materiałów została przez nas zbadana jako monokryształy (lub próbki polikrystaliczne) o użytecznych często centymetrowych rozmiarach (wcześniejsze publikacje innych autorów zasadniczo dotyczyły raportowania samych struktur, które wyznaczono na podstawie analizy kryształów sub-milimetrowych nie pozwalających na ich zastosowanie w urządzeniach optoelektronicznych). W większość struktury pasmowej czy estymacji funkcji optycznych dla wyjaśnienia obserwowanych na poziomie mikroskopowym (foto stymulowane procesy, własności nieliniowo-optycznych, fotoprzewodnictwo piezoelektryczność). Wykonanie odpowiednich obliczeń struktury pasmowej i wyznaczenie funkcji optycznych ma także dodatkowy aspekt - pozwala na ukierunkowanie syntezy i tym samym szybszego (i zdecydowanie tańszego) uzyskania kryształów o oczekiwanych własnościach posiłkując się

wcześniejszymi przewidywaniami właściwości jeszcze niezsyntezowanych materiałów. Należy podkreślić, że w większości moich prac zawarte są także wyniki i dyskusja pomiarów wykonanych metodami spektroskopii fotoelektronów co daje m.in. możliwość oceny stabilności powierzchni (jest to szczególnie ważne gdy w składzie chemicznym zawarte są pierwiastki niebezpieczne takie jak np. Tal), znajomość gęstości stanów elektronowych oraz szeregu informacji dotyczącej charakteru wiązań chemicznych. Ponadto, porównanie gęstości stanów elektronowych obliczonych różnymi metodami opartymi na teorii funkcjonałów gęstości z danymi eksperymentalnymi wykorzystywaliśmy (także mierzonej przerwy energetycznej) do weryfikacji zgodności rezultatów i finalnie wyboru optymalnego podejścia teoretycznego [H35, A2, H26, **A3**, H18,H7].

Obserwowane w tej grupie materiałów zjawiska takie jak silna anizotropia właściwości (optycznych, elastycznych, przewodnictwa, fotoprzewodnictwa, termicznych – współczynnika roszerzalności) [A3,A7,A1,H19, A2,H30], słaba niecentrosymetryczność, nieliniowe efekty związane z anharmonicznymi oddziaływaniami fononowymi, fotoprzewodnictwo [H7, H36, H33, A5, A10,], oraz zmiany własności związków pod wpływem promieniowania (fotoindukowane) czy też temperatury czynią te materiały interesującymi z punktu widzenia badań podstawowych w dziedzinie fizyki ciała stałego. Dodatkowe informacje dotyczące struktury pasmowej, poziomów energetycznych domieszek czy też mających swe źródło w defektach uzyskiwałem z analizy fotoprzewodnictwa, ponieważ jedną z ważniejszych metod określania parametrów dotyczących dodatkowych poziomów zlokalizowanych wewnątrz pasma zabronionego dla materiałów półprzewodnikowych i określenia perspektyw ich optoelektronicznych badanie ich wykorzystania w urządzeniach jest światłoczułości (fotoprzewodnictwo i jego kinetyka). W związku z tym przeprowadziłem badania rozkładu widmowego fotoprzewodnictwa oraz jego kinetyki narastania i zanikania dla części kryształów.

W swoich pracach skoncentrowałem się nie tylko na wyznaczeniu struktury krystalograficznej (w kilku przypadkach wykazałem, że struktura jest inna niż wcześniej sądzono [H19,H27]), pomiarach własności optycznych itp., ale głównie na ustaleniu fundamentalnej relacji pomiędzy składem chemicznym, strukturą krystalograficzną a własnościami fizycznymi i następnie starałem się wyjaśnić laserowo stymulowane efekty takie jak zmiana absorbcji, własności piezooptyczne, intensywność drugiej i trzeciej harmonicznych światła, czy też zjawiska luminescencji. To pozwoliło na ustalenie, które wiązania chemiczne czy też rodzaj i ilość defektów struktury krystalograficznej mają decydujący wpływ na obserwowane zależności. Wiedza ta daje możliwość wprowadzania efektywnych modyfikacji poszczególnych związków przez wytworzenie nowych kryształów, roztworów stałych, domieszkowanie oraz dokonywanie ulepszania technologii wzrostu w celu osiągniecia pożądanych własności.

Badane kryształy, z natury rzeczy nie są idealne, tzn. w wyniku procesu wzrostu lub celowego domieszkowania pojawiają się różnego rodzaju defekty strukturalne, naprężenia wewnętrzne, często mające pozytywny wpływ na oczekiwane własności (optyczne, termoelektryczne czy też detekcyjne). W ostatnich latach obserwuje się duże zainteresowanie badaniem wpływu zamierzonego zdefektowania, który to efekt swoje spektakularne możliwości zaprezentował w pracach nad polepszeniem parametrów nadprzewodników wysokotemperaturowych (druga połowa lat 80' tzw. odstępstwo od stechiometryczności tlenu) oraz eksperymentalnemu potwierdzeniu współistnienia nadprzewodnictwa i ferromagnetyzmu (np. **Fe**_{1+x}**Te**), gdzie kluczową rolę odgrywał właśnie brak stechiometryczności. Szerokie możliwości przedstawionej metody "tuningowania" oczekiwanych własności sprawdzają się także w pracach dotyczących termoelektryczności. W szczególności bardzo "czułe" na zdefektowanie są związki zawierające w składzie halogenki lub chalkogenki. Pojawiają się prace [29] wskazujące na niezbędne warunki wystąpienia pewnych efektów wyłącznie w

zdefektowanych przez domieszkowanie i niestechiometrycznych układach niskowymiarowych. Przykładem może być praca [30], w której autorzy pokazują w jaki sposób można dokonać złamania symetrii (i w efekcie pojawienie się stanu ferroelektrycznego) przez równoczesne domieszkowanie donorowe i akceptorowe.

Ponadto, bardzo ważnym, badanym przeze mnie zjawiskiem jest możliwość samoistnego pojawienia się w pewnych kryształach słabej lokalnej niecentrosymetryczności, która jest źródłem efektów opisywanych tensorami trzeciego rzędu w makroskopowo centrosymetrycznych związkach.

W celu wyjaśnienia obserwowanych efektów, w kilku moich pracach, w ramach podejścia DFT w implementacji CASTEP oraz Wien2K, VASP, Abinit, wyznaczyłem i porównałem z eksperymentem własności optyczne i nieliniowo optyczne dla wybranych kryształów. Okazało się, że stosując dostępne pakiety obliczeniowe można wiarygodnie przewidzieć korelacje występujące pomiędzy składem chemicznym, wpływem celowo wprowadzonego zaburzenia daleko zasięgowego uporządkowania krystalograficznej przez pełne lub częściowe, izowalencyjne struktury podstawienie kationów bazowego kryształu czy też wprowadzanie lokalnie polaryzowalnych domieszek [A2, A3, A4; A7; H7, H10, H18, H26, H35,]. Uzyskane rezultaty, w połączeniu z równolegle prowadzonymi rozległymi studiami literaturowymi pozwoliły na wskazanie efektywnego kierunku dotyczącego syntezy nowych kryształów, w których dodatkowo, za pośrednictwem tzw. lasera indukującego, można manipulować wartościami optycznych stałych materiałowych (laserowa inżynieria materiałowa) [H6, H8,H9, H12-15, H17, H24, H25, H27, H28, H30, H31, H34, H37]. Dla znaczącej części nowo zsyntezowanych kryształów wskazano szereg potencjalnych zastosowań, a dla niektórych przypadków przeprowadzono wstępne testy pozwalające na ocenę ich praktycznej przydatności [A8, **A9**].

Dla zsyntezowanych kryształów przeprowadziłem wszechstronne badania struktury krystalograficznej i elektronowej stosując metodę XRD oraz spektroskopię fotoelektronów XPS i XES. Ponieważ badania technikami XPS i XES pozwalają określić nie tylko całkowitą gęstość stanów elektronowych w obszarze pasma walencyjnego, ale także powiązać parcjalny wkład do gęstości stanów od poszczególnych atomów wchodzących w skład badanego związku, po wykonaniu obliczeń technikami w przybliżeniu DFT, można ocenić ich zgodność z eksperymentem. Dodatkowo, szczególny nacisk położyłem na eksperymentalne wyznaczenie przerwy wzbronionej, energii aktywacji oraz ich zależności od temperatury, poziomu zdefektowania itp., co również było kolejnym ważnym elementem weryfikującym przewidywania metod obliczeniowych. Wyniki obliczeń porównywałem z pomiarami optycznymi wykonanymi w szerokim zakresie spektralnym, zmierzonymi efektami NLO, fotoprzewodnictwa i piezooptyki. Teoretycznie przewidziałem i doświadczalnie potwierdziłem możliwość zmiany rozkładu przestrzennego gęstości ładunku pod wpływem zewnętrznego promieniowania laserowego spowodowanego występowaniem anizotropii ruchliwości nośników ładunku, co otwiera nowe możliwości dla zastosowań badanych półprzewodników. Wyniki większości opublikowanych prac dotyczących kryształów chalkogenowych i halidkowych były wielokrotne cytowane (także w pracach przeglądowych i monografiach) przez autorów reprezentujących renomowane ośrodki naukowe.

Moja działalność naukowa w zakresie badania własności kryształów, ceramik i szkieł zawierających chalkogeny lub halogenki była wykonywane w ramach następujących projektów:

^{1.} Projekt bilateralny Polonium 2010-2011 "Non-linear investigations of chalcogenides glasses the n-IR and mid-IR" (wraz z EQUIPE VERRES & CERAMIQUES UNIVERSITE DE RENNES 1) –kierownik projektu

- Projekt finansowany przez NCN 2011/01/B/ST7/06194 "Investigation and modifications by CO₂ laser of nonlinear optical properties of chalcogenide glasses, ceramics and monocrystals for high quality wave guiding and wavelength conversion within spectral range 1-12 micrometry" –główny wykonawca
- 3. Projekt finansowany przez Ministerstwo Edukacji i Nauki Ukrainy "Nonlinear-optical devices controlled by an external optical field" (state registration number 0115U002348, 2015-2016) –główny wykonawca
- 4. Projekt finansowany przez Ministerstwo Edukacji i Nauki Ukrainy "New complex chalcogenides and halides for nonlinear optics, thermo- and optoelectronics: synthesis, structure and properties" (state registration number 0117U002303, 2017-2019) –główny wykonawca
- Projekt finansowany przez Ministerstwo Edukacji i Nauki Ukrainy "Infrared sensors based on chalcogenide mono- and nanocrystals" (state registration number 0118U001092, 2018-2020) –główny wykonawca
- 6. Projekt obliczeniowy WCSS
- Dodatkowo badania były dofinansowane przez środki uzyskane od Dziekana ds. Nauki, King Saud University i działalności statutowej Instytutu Fizyki UJD (głównie na finansowanie zakupów odczynników chemicznych o wysokiej czystości)

Wyniki dotychczasowych badań dotyczących związków halogenkowych i chalkogenkowych przedstawiłem w 50 współautorskich pracach (umieszczonych w Web of Sciences, lata 2009-2018) i spośród nich wybrałem 12 artykułów [A1-A12], które przedstawiam jako cykl: Struktura, własności elektronowe i optyczne kryształów chalkogenków/halogenków metali.

Celem moich badań było poznanie zależności pomiędzy strukturą a własnościami elektronowymi i optycznymi dla wybranych kryształów, wykorzystując jako narzędzia badawcze metody obliczeniowe oraz zjawiska nieliniowo-optyczne, fotoprzewodnictwo i piezoelektryczność. Realizacja głównego celu wymagała określenia celów szczegółowych, sformułowanych w postaci następujących zagadnień:

- 1. Czy wykorzystując metody optyki nieliniowej można skutecznie rozstrzygać problemy związane z określeniem struktury krystalograficznej ?
- 2. Jak zmiana składu chemicznego i lokalnej konfiguracji atomów wpływa na szerokość pasma wzbronionego?
- Czy możliwe jest efektywne zarządzanie zmianą szerokości pasma wzbronionego i uzyskanie nowych materiałów z wymaganą przerwą pasmową (wyznaczenie korelacji: skład chemiczny – szerokość przerwy)?
- 4. Jak zmiana szerokości przerwy energetycznej wpływa na własności takie jak fotoprzewodnictwo, parametry nieliniowooptyczne, detekcję promieniowania?
- 5. Czy obliczenia kwantowo-chemiczne pozwalają na wiarygodne określenie parametrów strukturalnych i własności kryształów halidków i chalkogenków ? Jak można je weryfikować?
- 6. Jak zwiększenie ilości i rodzaju składników kryształów chalkogenków wpływa na własności nieliniowo-optyczne?
- 7. Czy przy pomocy napromieniowania (i w jakim zakresie) można zmieniać własności elektronowe kryształów chalkogenkowych (proces fotoindukowania)?
- 8. Jakie zjawiska i procesy fizyczne są źródłem powyższych relacji?

4.3.2. Szczegółowe omówienie prac wchodzących w skład osiągnięcia:

Kryształy halogenkowe z kationami typu Cd, Hg, Pb

Pierwszą grupę badanych materiałów stanowią kryształy potrójne Tl₄BX₆, gdzie B oznacza Cd, Hg lub Pb, a X jest anionem halogenkowym (Grupa XVII) i Tl₄SnX₃, gdzie X jest chalkogenem Se lub Te. Są one bardzo interesujące zarówno z naukowego i aplikacyjnego punktu widzenia ze względu na ich niezwykłe właściwości optyczne i elektronowe. Monokryształy Tl₄BX₆ uważa się jako bardzo atrakcyjne materiały nieliniowooptyczne w zakresie spektralnym średniej i dalekiej podczerwieni.

Rys. 2. Fotografie zsyntezowanych monokryształów Tl₄HgI₆ [A1],[H20], Tl₄HgBr₆ [H28] oraz Tl₄CdI₆ [H31]

Halogenki Tl₄BX₆ są konkurencyjnymi materiałami dla detektorów promieniowania gamma, które mogą działać równie dobrze jak zbudowane na tellurku kadmu i cynku (CZT), który jest obecnie uważany za najlepszy materiał półprzewodnikowy dla spektroskopii promieniowania gamma w temperaturze pokojowej, ponieważ stosunkowo łatwiej je syntezować w dużych ilościach (przy niższych kosztach). Ponadto okazało się, że kryształy Tl₄BX₆ są bardzo przydatnymi materiałami dla zastosowań w ogniwa słonecznych, elektrody jonowo-selektywne (ion-selective electrode -ISE) czy też czujniki temperatury. Kryształy o chemicznej formule Tl₄BX₆ są izostrukturalne. Związki występują w dwóch strukturach, centrosymetrycznej (CS) P4/mnc oraz niecentrosymetrycznej (NCS) której jest najbardziej pożądana ze względu na własności nieliniowooptyczne (grupa przestrzenna P4nc). Struktury Tl₄BX₆ składają się z oktaedrów [BX₆]⁻ i kationów Tl⁺. Jak wykazano w moich pracach (H30, A1, A2, H27, A3, H19), te trzy związki w temperaturze pokojowej posiadają symetrię NCS P4nc lub w przypadku zdefektowania wykazują odwracalne przekształcenie strukturalne z struktury centrosymetrycznej P4/mnc w temperaturze pokojowej do NCS P4nc podczas ogrzewania i chłodzenia (histereza temperaturowa). Oprócz standardowych metod XRD przeprowadziłem badania technikami DSC oraz zależne od temperatury pomiary SHG metodą proszkową (Kurtz i Perry) w celu potwierdzenia transformacji strukturalnej. Dodatkowo wykonałem obliczenia kwantowo-chemiczne w przybliżeniu DFT dla Tl₄HgBr₆ oraz Tl₄Cdl₆.

Prace [A1-A3]

W pracy [A1] główny nacisk został położony na zbadanie temperaturowych zmian struktury krystalograficznej oraz charakteru strukturalnego przejścia fazowego dla monokryształu Tl₄Hgl₆ z struktury centrosymetrycznej P4/mnc do niecentrosymetrycznej *P4nc*. Wykorzystane zostały metody dylatometryczne, technika różnicowej kalorymetrii skaningowej (DSC) oraz metoda optyczna: fotoindukowana generacja drugiej harmonicznej w zakresie temperatur 300–500 K. Ustaliłem, przy użyciu metody dylatometrycznej (próbka monokrystaliczna), że Tl₄Hgl₆ wykazuje zarówno dodatnią, jak i ujemną wartość współczynnika (termicznej) rozszerzalności liniowej. Obszar temperaturowy gwałtownych zmian współczynnika rozszerzalności liniowej (redukcji) jest bardzo mały (tylko 2 – 5 K),

co odpowiada występowaniu transformacji strukturalnej dla monokryształu Tl₄HgI₆ (Rys.3a). Podobny efekt, ale prawie o rząd słabszy zaobserwowałem także w izostrukturalnym Tl₄CdI₆ [H30], Rys. (3b).

Rys. 3, Zależności temperaturowe współczynników rozszerzalności cieplnej dla a) Tl₄Hgl₆,b) histereza termiczna Tl₄Hgl₆ c) Tl₄Cdl₆ (nieopublikowane)

Należy podkreślić, że w szczególności dla Tl₄Cdl₆ problem strukturalnego przejścia fazowego jest w dalszym ciągu dyskusyjny – istnieją prace potwierdzające obserwację przemiany fazowej [H30, 31, 32], jak i takie, gdzie tego efektu nie zaobserwowano [33].

Dla oceny zachowania się obu kryształów dla temperatur w pobliżu przemiany fazowej wykonaliśmy pomiary fotoindukowanej drugiej harmonicznej metodą przedstawioną w pracy [34], z tą różnicą, że w badaniach kryształów Tl₄HgI₆ oraz Tl₄CdI₆ wykorzystywaliśmy impulsowy laser gazowy na tlenku węgla (CO) o długości fali 5.5 µm i jego drugą harmoniczną 2.75 µm (w pracy [**A1**] jest błąd edytorski –zamiast CO jest omyłkowo oznaczenie CO₂). Dla Tl₄HgI₆ uzyskałem efekty zgodne z wynikami otrzymanymi przy zastosowaniu stochastycznie modulowanego DSC oraz pomiarami dylatometrycznymi.

Fig 4. Zależność fotoindukowanej SHG od temperatury dla kryształów a) Tl₄HgI₆ [A1] and b) Tl₄CdI₆[H31]

Należy podkreślić, że dla Tl₄Hgl₆ trzy zastosowane metody wykazały istnienie przejścia fazowego oraz histerezę termiczną, zaś w przypadku Tl₄Cdl₆, gdzie efekt jest dużo słabszy, metoda skaningowej kalorymetrii różnicowej przy wykorzystaniu zaawansowanej metody stochastycznie modulowanego DSC-mimo wielokrotnie powtarzanych prób- nie była w stanie zarejestrować sygnału wskazującego na istnienie przemiany fazowej, dylatometria wskazała anomalię tylko podczas zwiększania temperatury, którą można interpretować jako przejście fazowe, zaś pomiar fotoindukowanej drugiej harmonicznej, wykazał wyraźne wzrost intensywności podczas cyklów wzrostu temperatury i chłodzenia, które można interpretować jako strukturalną przemianę fazową z

obserwowaną histerezą termiczną. Zmiany natężenia PISHG w pobliżu punków krytycznych są ściśle związane z anharmonicznymi oddziaływaniami elektron-fonon odpowiedzialnymi za efekty nieliniowooptyczne [A1]. Ponieważ obserwuje się w dalszym ciągu duże zainteresowanie kryształami Tl₄Hgl₆, głównie ze względu na własności detekcyjne, został skonstruowany diagram fazowy Hgl₂ – TII [H20] (na bazie 30 stopów o różnym składzie) mając na celu, po pierwsze uzyskać nowe materiały pochodne (roztwór stały) dla zastosowań detekcyjnych, po drugie opracować technologie przemysłową wzrostu kryształów o centymetrowych rozmiarach (uzyskaliśmy monokryształy o średnicy ok 18 m i długości 80 mm) i po trzecie sprawdzić stabilność mechaniczną powierzchni, higroskopijność uzyskanych kryształów – ważny parametr ze względu na zawartość niebezpiecznych składników takich jak tal i rtęć. Wniosek patentowy dotyczący technologii wzrostu monokryształów Tl₄Hgl₆ jest w przygotowaniu. Z wcześniej opublikowanych prac wynikało że Tl₄Hgl₆ wykazuje silną anizotropię polaryzowalności. By to potwierdzić wykonałem pomiary fotoindukowanych zmian dwójłomności (laserem CO₂) [H2O], które wykazały poprawność wcześniejszych przypuszczeń uzyskanych na podstawie analizy struktury elektronowej.

Praca [A2]

Kontynuacją mojej pracy dotyczącej grupy kryształów Tl₄BX₆ jest artykuł [**A2**], gdzie prezentuję wyniki obliczeń numerycznych wykonanych metodą funkcjonałów gęstości (DFT) dla kryształu Tl₄Cdl₆. Celem tych badań było nie tylko wyznaczenie parametrów strukturalnych, funkcji optycznych czy też wyjaśnienia źródła obserwowanej przez nas silnej anizotropii. Obliczona zależność współczynnika załamania światła od długości fali została dopasowana do równania Sellmeyera; parametry dopasowania pozwalają na oszacowanie współczynnika załamania światła w szerokim zakresie widmowym od 400 nm do 2000 nm. Porównanie obliczonych i dostępnych wartości eksperymentalnych (dla lasera He-Ne) współczynnika załamania światła oraz dwójłomności dało dobrą zgodność. Liniowe właściwości optyczne wykazują wyraźną anizotropię, co potwierdzają dane doświadczalne. Po raz pierwszy obliczono kompletny zestaw niezależnych składowych stałych sprężystych tensora dla badanego kryształu. Wartości modułów Younga wzdłuż osi krystalograficznych a, b i c potwierdzają również silną anizotropię właściwości elastycznych Tl₄Cdl₆, co jest zgodne z wcześniej opublikowanymi przez mnie wynikami pomiaru współczynnika rozszerzalności cieplnej [H27].

Rys. 5. Obliczone widma absorpcyjne w świetle spolaryzowanym dla Tl₄Cdl₆. Wstawka to eksperymentalne [H27] i obliczone [**A2**] widma absorpcyjne (w pobliżu krawędzi absorbcji) .

Ciekawym i niespodziewanym rezultatem zakończyły się badania wysokiej jakości kryształu Tl₄HgBr₆, gdzie zauważyłem pojawienie się bardzo słabego sygnału SHG oraz współczynnika piezoelektrycznego. To skłoniło mnie do wykonania badań strukturalnych, zmierzenia widm XPS, XES, temperaturowej zależności przerwy energetycznej oraz absorbcji dwufotonowej [H27]. Wcześniej zakładano, że w temperaturze pokojowej kryształ Tl₄HgBr₆ ma strukturę centrosymetryczną P4*mnc*, co wykluczało możliwość pojawienia się SHG czy też efektu piezoelektrycznego. Stąd praca [**A3**] jest konsekwencją moich wcześniejszych badań i ustaleń prezentowanych w [H27], powtórnego określenia grupy przestrzennej opisującej Tl₄HgBr₆, gdzie wykazaliśmy, że struktura krystalograficzna w temperaturze pokojowej jest inna niż wcześniej uważano.

Podobnie, moje ostatnie badania [H19] pokazały, że wysokiej jakości (o minimalnej zawartości defektów) Tl₄Hgl₆ krystalizuje w niecentrosymetrycznej grupie przestrzennej P4nc; chociaż pierwotnie zakładano że ten kryształ posiada strukturę centrosymetryczną P4/mnc. Obie struktury opisujące kryształ Tl₄BX₆ bardzo podobnie dopasowują się do dyfraktogramu i nie można ich jednoznacznie rozróżnić wyłącznie na podstawie pomiarów XRPD (rentgenowska dyfrakcja proszkowa). Dlatego w takich przypadkach dodatkowe pomiary np. termograwimetryczne DSC, dielektryczne czy też czułe na zmianę strukturalną (w szczególności CS-NCS) właściwości NLO mogą pozwolić na potwierdzenie występowania lub zmiany struktury niecentrosymetrycznej podczas obserwacji ewentualnego przejścia fazowego. Analogiczna sytuacja występuje w przypadku Tl₄HgBr₆. Niestety, także w tym przypadku dyfraktogram (XRD) dla Tl₄HgBr₆ jest również dobrze opisany w obu wyżej wymienionych grupach przestrzennych, mianowicie P4nc i P4/mnc, dlatego żadna z nich nie może być preferowana opierając się tylko na danych rentgenowskich (technika proszkowa). Dlatego, dodatkowo przeprowadziliśmy badania NLO, których wyniki potwierdzają istnienie niecentrosymetrycznej struktury Tl₄HgBr₆ ze względu na pojawienie się słabego efektu SHG (0,4–0,5 pm / V) i własności piezoelektrycznych (współczynnik piezoelektryczny na poziomie 0,9 pm /V). Przedstawione powyżej dane pozwalają więc stwierdzić, że Tl₄HgBr₆ krystalizuje w niecentrosymetrycznej grupie przestrzennej P4nc (parametry komórki elementarnej a = 8,9539 (8) i c = 8,7884 (8) Å) i jest izostrukturalny względem związku Tl₄Hgl₆.

Ponieważ wcześniej w naszej grupie badawczej zostały wykonane obliczenia DFT struktury pasmowej dla kryształu Tl₄HgBr₆ przyjmując centrosymetryczną grupę przestrzenną *P4/mnc* (no. 128) z stałymi sieciowymi *a* = 8.9539(8) Å and *c* = 8.7883(8) Å by sprawdzić jaki wpływ na własności elektronowe i funkcje optyczne ma zmiana symetrii, w pracy [A3] wykonałem obliczenia metodą DFT (*Wien2k*) w podejściu MBJ+U+SO (zmodyfikowany potencjał Becke-Johnson + U+ oddziaływanie spin orbita) dla monokryształu Tl₄HgBr₆, gdzie założyłem istnienie słabej niecentrosymetryczności (grupa przestrzenna P4nc).

Wykonane obliczenia [A3] wskazują na znaczącą różnicę między moimi obliczeniami przy wykorzystaniu funkcjonału korelacyjno-wymiennego meta-GGA Becke-Johnson + U + SO i założeniu struktury krystalicznej opisywanej grupą przestrzenną P4nc, a wcześniejszymi obliczeniami Brika i in. [35] (CASTEP), gdzie zastosowano funkcjonał korelacyjno-wymienny PBE i centrosymetryczną strukturę krystaliczną opisywanej grupą przestrzenną P4/mnc. Jak łatwo zauważyć, z porównania wyników obu prac, zgodność obliczonego widma absorpcji z danymi eksperymentalnymi i wydaje się lepsza w tym ostatnim przypadku niż dla moich obliczeń. Może to być konsekwencją zastosowania operatora skalowania w ref. [34], którego użyto dla "ręcznego" dopasowania szerokości optycznej przerwy energetycznej. Z drugiej strony, moje obliczenia są w znacznie lepszej zbieżności z eksperymentami XPS i rzeczywistym rozkładem pasm energetycznych, wyznaczeniem wartości

przerwy wzbronionej, niż wcześniejsze obliczenia [35]. Należy jeszcze raz podkreślić , że struktury kryształów opisywane P4nc oraz P4/mnc są bardzo zbliżone i lepsza zgodność obliczeń z eksperymentem może być dodatkowym argumentem za wyborem prawidłowej struktury. Ponadto, zdecydowanie większa zgodność moich obliczeń z eksperymentem (bez stosowania operatora skalowania) mogą być wskazówką dotyczącą wyboru typu podejścia w ramach DFT dla stosowania do obliczeń związków opisywanych formułą Tl₄BX₆.

Rys 6. Gęstości stanów DOS obliczone dla kryształu Tl₄HgBr₆ w ramach PBE, PBE + U, MBJ i MBJ + U + SO porównano na wspólnej skali energetycznej z widmem pasma walencyjnego XPS.

Dodatkowo, niewielkie różnice w strukturze, jednak możliwe do zaobserwowania w przeprowadzonym eksperymencie numerycznym, wskazujące na istnienie słabej acentryczności mogą mieć kluczowe znaczenie dla przyszłych, bardziej szczegółowych badań metodami chemii kwantowej materiałów. W artykule [**A3**] zawarta jest także szczegółowa dyskusja dotycząca porównania i analizy rezultatów uzyskanych przy wykorzystaniu innych potencjałów (PBE, PBE +poprawka korelacyjna Hubbarda, MBJ) dla kryształu Tl₄HgBr₆, by pokazać które podejście jest najbardziej efektywne i jednocześnie zgodne z pomiarami XPS (Rys. 6).

Praca [**A3**] zawiera także rezultaty obliczeń właściwości optycznych (współczynnik absorpcji, funkcja dielektryczna, widmo strat energii elektronów, współczynnik załamania światła, współczynnik ekstynkcji i dyspersje współczynnika odbicia światła). Na podstawie obliczeń i analizy widm XPS wyjaśniłem, że źródłem obserwowanej słabej acentryczności są zdelokalizowane górne poziomy energetyczne pasma walencyjnego pochodzącego od stanów p atomów Br. Podsumowując: wykonując obliczenia DFT przy założeniu struktury niecentrosymetrycznej P4nc, przy wykorzystaniu zmodyfikowanego potencjału Becke-Johnson + U+ SO dla kryształu Tl₄HgBr₆, uzyskałem doskonałą zgodność eksperymentem (szerokość przerwy wzbronionej i wcześniej zmierzone [H27] widmo pasma walencyjnego XPS tego związku). Wyniki moich obliczeń w połączeniu z obserwowaną SHG i efektem piezoelektrycznego [H19] są wystarczającym potwierdzeniem słabej niecentrosymetryczności Tl₄HgBr₆.

Potrójne kryształy chalkogenkowe

Drugą grupą badanych materiałów były związki zawierające w składzie chemicznym pierwiastki metali przejściowych należących do grup 11 i 12 (Cu, Ag, Zn, Cd, Hg), grupy 13 (bor - półmetal, metale: glin, gal, ind i tal), grupy 14 (pólmetale Si i Ge oraz metale Sn i Pb) i chalkogeny - pierwiastki chemiczne grupy 16 (siarka, selen, tellur). Kryształy chalkogenkowe są najbardziej obiecującymi spośród dużej liczby optoelektronicznych materiałów krystalicznych do wykorzystania w zakresie średniej podczerwieni. Wynika to z faktu, że chalkogenki mają wysokie wartości anharmonizmów fononowych, które sprzyjają fotoindukowanym efektom optycznym.

Artykuł [A4]

Praca [A4] jest przykładem skutecznego zastosowania metod obliczeniowych w przybliżeniu DFT dla wyznaczenia korelacji pomiędzy zmianami składu chemicznego a własnościami elektronowymi i funkcjami optycznymi materiałów chalkogenkowych. Jako materiał badawczy został wybrany roztwór stały *CuAl(S_{1-x}Se_x)₂*, ponieważ po pierwsze jest interesujący dla zastosowań w ogniwach słonecznych, a po drugie, istnieją dane eksperymentalne pozwalające na weryfikację obliczeń. Dodatkowo występuje anizotropia. W artykule przedstawiłem szczegółowe wyniki obliczeń własności strukturalnych, elektronowych i optycznych dla roztworów stałych postaci CuAl(S_{1-x}Se_x)₂ w całym zakresie zmienności stężenia Se - od x = 0 do x = 1. Obliczenia wykonałem wykorzystując program CASTEP. Efekty korelacyjno-wymienne uwzględniłem stosując funkcjonał PBE w uogólnionym przybliżeniu gradientowym (GGA).

Pokazałem, że obliczone stałe sieciowe, szerokość pasma wzbronionego (przerwa energetyczna) Rys. 7b i anizotropowe współczynniki załamania światła są funkcjami liniowymi w funkcji stężenia Se. Zależności liniowe pomiędzy parametrami strukturalnymi i funkcjami optycznymi a parametrem x determinującym skład chemiczny (i dodatkowo przedstawione w postaci numerycznej) pozwalają na szybkie i wiarygodne oszacowanie wszystkich tych wielkości dla dowolnej kompozycji, w pełnym zakresie wartości x : od 0 do 1. Rezultaty obliczeń zostały porównane z dostępnymi danymi doświadczalnymi (dla kilku stężeń) i wykazują bardzo dobrą zgodność co daje możliwość wiarygodnego wyznaczenia zasadniczych stałych materiałowych (stałe sieciowe, szerokość przerwy energetycznej, współczynnik załamania, dwójłomność) dla dowolnego składu chemicznego roztworów stałych CuAl(S1- $_x$ Se_x)₂, co jest bardzo ważne dla materiałów inżynierskich o wymaganych właściwościach. Zaproponowana w tym artykule metoda modelowania właściwości w zależności od wzajemnego stężenia chalkogenów S-Se, daje lepszą kompatybilność z eksperymentem niż wcześniejsze obliczenia znane z literatury. To pozwala też na rozwiązanie zagadnienia odwrotnego tzn. możliwości określenia jaki powinien być skład chemiczny CuAl $(S_{1-x}Se_x)_2$, by otrzymać materiał o pożądanych parametrach optoelektronicznych. Prezentowana metodologia może być łatwo rozszerzona na inne podobne związki.

Analizując zachowanie funkcji optycznych dla różnych zawartości selenu uzyskaliśmy interesujący rezultat dotyczący spektralnej zależności dwójłomności Rys.7a), gdzie zaobserwowaliśmy, że jej maksimum przesuwa się w kierunku większej długości fali wraz ze wzrostem zawartości Se, co może być wyjaśnione równoczesnym zmniejszaniem się szerokości pasma wzbronionego. Drugim niespodziewanym efektem jest zmiana znaku dwójłomności występująca tylko dla granicznego składu CuAlSe₂ (x=1). Ewentualne potwierdzenie eksperymentalne tego efektu będzie możliwe po pozyskaniu odpowiedniej wielkości próbki monokrystalicznej.

Rys. 7 a) Zależność spektralna współczynnika dwójłomności, b) zależność szerokości przerwy energetycznej od składu chemicznego dla $CuAl(S_{1-x}Se_x)_2$, [A4]

Oprócz **A4**, artykuły [H37, H33, H29, H28, H22, H21,H11, H1] zawierają rezultaty badań dotyczących wpływu izowalencyjnego postawienia na własności strukturalne, elektronowe i optyczne w kryształach chalkogenkowych.

Praca [A5]

Trójskładnikowe półprzewodniki o strukturze warstwowej, takie jak chalkogenki z metalami lub półmetalami grup 13 i 14 (TIGaS₂, TIInS₂, TIGaSe₂ i TIInSe₂) zostały już dokładnie zbadane w wielu pracach. Okazały się interesującymi materiałami dla zastosowań jako materiały optoelektroniczne i w ogniwach słonecznych. Możliwości dostosowania ich własności pod kątem potencjalnych zastosowań jest tematem artykułu [**A5**].

Potwierdzeniem eksperymentalnym wcześniejszych rozważań: czy manipulując składem czteroskładnikowego (formalnie trójskładnikowy tylko z częściowym izowalencyjnym podstawieniem) kryształu chalkogenkowego można wpływać na stałe materiałowe i pośrednio na własności optyczne? - są wyniki moich badań dla Tl_{1-x}ln_{1-x}(Si,Ge)_xSe₂ prezentowane w niniejszej pracy. W artykule [A4] modyfikowałem część anionową (S→Se), a tutaj rozważam wpływ zmian kationowych. Praca [A5] jest kontynuacją mojego wcześniejszego zainteresowania tą grupą materiałów [H29], gdzie zajmowałem się dwufotonową absorbcją serii mono i nano kryształów chalkogenkowych Tl_{1-x}In_{1-x}Sn_xSe₂. W obecnej pracy skupiłem się na własnościach fotoprzewodnictwa i badaniach jego kinetyki, zależnych zarówno od składu chemicznego jak i temperatury. Dla wyjaśnienia obserwowanych zależności dotyczących wpływu składu chemicznego (zmiany układu kationowego) na własności zostały przeprowadzone symulacje metodą DFT. Ponieważ ważnym aspektem dla związków chalkogenkowych (w szczególności zawierających niebezpieczny tal) jest ich trwałość i higroskopijność zostały przeprowadzone badania XPS, które oprócz zasadniczego celu, jakim było zbadanie struktury elektronowej, potwierdziły niską higroskopijność tych kryształów. Wykorzystując wcześniejsze dane krystalograficzne , wykonałem obliczenia struktury poziomów energetycznych w pobliżu górnej części pasma walencyjnego i dna pasma przewodnictwa w przestrzeni odwrotnej k metodą dynamiki molekularnej (Rys. 8).

W pracy **[A5]** okazałem, że nawet niewielkie domieszkowanie Ge prowadzi do gwałtownych zmian w rozkładzie poziomów energetycznych w pobliżu górnej części pasma walencyjnego i dna pasma przewodnictwa . W tym przypadku przerwa energetyczna jest przekształcana pośrednio z prostej znajdującej się w pobliżu punktu H strefy Brillouina na skośną H-Z. Ponadto obserwowana, znacząca

zmiana szerokości pasma wzbronionego badanych związków może być również powiązana z statystycznym podstawieniem atomów TI, In przez Si lub Ge atomów i wzrost koncentracji defektów (głównie wakanse).

Rys. 8. Struktura pasmowa Tl_{1-x}In_{1-x}Ge_xSe₂. Niebieska linia odpowiada x=0.1, czerwona x=0.2, zaś czarna TlInSe₂.

Ponieważ szerokość pasma wzbronionego badanych związków jest określona przez strukturę zewnętrznych powłok elektronowych półprzewodnika, które tworzone są przez zdelokalizowane stany p pasma walencyjnego oraz przez stany s- (chalkogenkowe Se -4p) i d-kationowe w paśmie przewodnictwa, zależy ona od zawartości procentowej postawianego Si lub Ge, lokalnej konfiguracji atomów (takich jak struktura krystaliczna, parametry sieci) i natury wiązań chemicznych. Zmieniając skład roztworu stałego i lokalną konfigurację atomów, możliwe jest skuteczne zarządzanie zmianą szerokości pasma wzbronionego związków.

Ponadto, jak łatwo zauważyć, efektywne masy nośników w domieszkowanych kryształach są znacznie mniejsze. Zatem ich mobilność definiująca własności transportu, w tym fotoprzewodnictwo, będzie także zasadniczo inna. Obserwowane przesunięcie widm fotoprzewodnictwa wraz ze wzrostem poziomu domieszkowania w kierunku mniejszych długości fali wskazuje na zmniejszenie się szerokości pasma wzbronionego. Podobną sytuację zaobserwowaliśmy wcześniej dla kryształów Tl_{1-x}In_{1-x}Ge_xSe₂. Sugeruje się, że wysoka wartość fotoprzewodnictwa związana jest z zlokalizowanymi poziomami akceptorowymi występującymi w częściowo nieuporządkowanych półprzewodnikach. Tak więc wyniki eksperymentalne wykazały, że dzięki częściowemu zastąpieniu atomów indu atomami krzemu można znacząco zmodyfikować widma fotoprzewodnictwa kryształów i zarządzać pozycją maksimum prądu fotoelektrycznego, którego położenie i wartość również silnie zależy od temperatury. W pracy [A5] szczegółowo rozważamy także kinetykę (narastanie i zanik) foto-prądu zarówno w zależności od składu jak i temperatury.

W wskazany powyżej sposób, przez manipulację składu części kationowej, można otrzymywać nowe materiały o wymaganej szerokości pasma dla różnych zastosowań, mobilności nośników i efektywnych mas, co pozwala rozszerzyć granice zastosowania tych związków.

Kolejna praca **[A6]** również dotyczy badania wpływu modyfikacji składu chemicznego kryształu TIGaSe₂ na jego własności.

Artykuł [A6]

Ze względu na silnie anizotropową strukturę krystalograficzną, ferroelektryczny półprzewodnik TIGaSe₂ (struktura warstwowa) posiada wiele interesujących własności: obserwowane w niskich temperaturach przejścia fazowe powiązane z gwałtownymi zmianami własności elektronowych, fazy niewspółmierne, czy też występujące defekty, wpływające na jego właściwości powodują, że jest w dalszym ciągu ważnym obiektem dla badań podstawowych [35], mającym szerokie zastosowanie jako detektor promieniowania począwszy od rentgenowskiego , przez UV do IR. Kryształ ten ma też zastosowanie jako element ogniw słonecznych czy też jako termoelektryk.

Interesującym zarówno z punktu widzenia badań fundamentalnych jak i potencjalnych zastosowań jest sprawdzenie możliwości manipulowania szerokością pasma wzbronionego i jego zależnością od temperatury przez zmianę składu chemicznego. Dotychczas większość wysiłków była skierowana na izo-walencyjne podstawienia za Ga lub Se. Jednak te metody całkowicie zmieniają jego unikalne własności. Celem pracy [A6] było modyfikowanie kryształu potrójnego TlGaSe₂ przez domieszkowanie (5% mol) metalami przejściowymi z grupy 12 (Zn, Cd, Hg) i zbadanie właściwości przerwy energetycznej.

W pracy [A6] zbadałem dyspersję współczynnika absorpcji w zakresie temperatur 100-300 K. W rezultacie wyznaczona szerokość pasma wzbronionego jest mniejsza dla przejść skośnych (w porównaniu do prostego) , niezależnie od składu chemicznego poszczególnych próbek. Domieszkowanie Zn²⁺, Cd²⁺, Hg²⁺ prowadzi do niewielkiego spadku wartości zarówno przerwy wzbronionej prostej jak i skośnej (Rys. 9) w krysztale TIGaSe₂.

Fig. 9. Zależność temperaturowa przerwy wzbronionej prostej ($E^{d}_{_{g}}$) i skośnej ($E^{i}_{_{g}}$)

Przeprowadziłem wszechstronne badania by wskazać dominujące procesy, które formują kształt pasma przy krawędzi absorpcji. Wyjaśniłem wpływ niewielkiego braku stechiometrii, defektów własnych oraz domieszkowania. Szczegółowy opis właściwości pasma wzbronionego wraz z zależnościami temperatury ma kluczowe znaczenie dla dalszych badań własności nieliniowooptycznych, zastosowania jako detektorów i termoelektryczności. Planowane dalsze badania to obliczenia struktury elektronowej, pomiary własności nieliniowo-optycznych, fotoprzewodnictwa oraz termoelektrycznych by określić jak zmiany składu (i szerokości przerwy wzbronionej) wpływają na własności domieszkowanego TlGaSe₂. Praca [A6] pokazuje, jak wiele

informacji dotyczących struktury, defektów i zachodzących procesów elektronowych można otrzymać badając temperaturowe zmiany współczynnika absorbcji kryształach chalkogenkowych.

Artykuł [A7]

Wśród związków TI–B^{XIV,XV}–C^{XVI} na szczególną uwagę zasługują, ze względu na ich obiecujące właściwości chemiczne, optyczne i półprzewodnikowe, w szczególności parametry optyczne w zakresie widma w podczerwieni chalkogenki zawierające metale TI i Sn. Związki te oraz oparte na nich roztwory stałe są ważnymi materiałami dla nowoczesnej optoelektroniki w zakresie podczerwieni (IR), diod LED i fotodetektorów (działających w zakresach widmowych średniego i dalekiego podczerwieni), urządzeń fotowoltaicznych. Chalkogenki binarne MeX i trójskładnikowe Tl₄MeX₃ (Me = Sn, Pb; X - S, Se, Te) wykazują również dobre właściwości termoelektryczne i charakteryzują się niską składową fononową przewodności cieplnej. Należy również wspomnieć, że monokryształy Tl₄SnX₃ są interesujące dla wielu zastosowań ze względu na ich stosunkowo dobrą (do 80%) transparencję w zakresie widmowym IR.

Badania własności anizotropowych chalkogenkowych kryształów potrójnych są kontynuowane w niniejszej pracy, gdzie opisujemy technologię wzrostu monokryształów Tl₄SnTe₃ i Tl₄SnS₃, prezentuję spektralna zależność współczynnika odbicia oraz szczegółowe obliczenia struktury elektronowej wraz z funkcjami optycznymi. W szczególności, dla wyjaśnienia rezultatów eksperymentów wykonane zostały obliczenia w przybliżeniu funkcjonałów gęstości (DFT). Ponieważ oba kryształy charakteryzują się stosunkowo niewielkimi wartościami przerwy energetycznej, by ocenić rolę efektów ekranowania obliczenia wykonane zostały w przybliżeniu GGA jak i LDA. W obu kryształach zasadniczy wpływ na właściwości optyczne mają kationy Tl, które generują rozkład anionów (Rys. 10), który wymusza współistnienie kowalencyjnych i jonowych wiązań chemicznych [H19].

Rys.10. Struktura kryształów Tl₄SnS₃ (a) i Tl₄SnTe₃ (b).

Należy zauważyć, że oba kryształy (w przeciwieństwie do rozważanych wcześniej izostrukturalnych halidków Tl₄BX₆) mają różne symetrie. Tl₄SnS₃ osiada symetrię *P4/ncc* zaś *Tl₄SnTe₃ I4/mcm*. Może to być związane z różnicą promieni jonowych lub/i innym rodzajem obu chalkogenków: tellur to półmetal i w przeciwieństwie do siarki wykazuje zarówno właściwości metali, jak i niemetali. Zbadanie struktury pasmowej i spektralnej zależności funkcji optycznych wykorzystałem dla wyjaśnienia źródła słabej anizotropii w obu kryształach i rozstrzygnięcia: dlaczego zamiana anionów, tj. telluru przez siarkę, zasadniczo zmienia właściwości strukturalne i optyczne.

Jak wiadomo, ruchliwość nośników ładunku w pobliżu krawędzi absorpcji odgrywa główną rolę w użyteczności kryształów dla zastosowań optoelektronicznych. Położenie krawędzi absorpcji jest nie tylko odpowiedzialne za własności optyczne w bliskiej podczerwieni; w szczególności głębokie stany elektronowe ujawniają się w widmach ultrafioletowych (UV). Spektralna zależność anizotropii tych związków jest ściśle związana z anizotropią mobilności nośnika, rozkładem gęstości elektronowej i związaną z nią anizotropią optyczną.

Przeprowadzona analiza struktury elektronowej wskazuje na zasadnicze różnice między rezultatami otrzymanymi metodami DFT/GGA i DFT/LDA, co potwierdza kluczową rolę efektów ekranowania w obu kryształach. Może to być konsekwencją stosunkowo niewielkiej przerwy energetycznej (<<1 eV) i znacznego udziału efektów korelacyjno-wymiennych.

W przypadku Tl₄SnS₃ wierzchołek pasma walencyjnego znajduje się w pobliżu punktu G-BZ, a dół pasma przewodnictwa znajduje się w kierunku G-Z strefy Brillouina (BZ). Dlatego też przerwa energetyczna jest typu skośnego, co oznacza udział fononów sieciowych w absorpcji światła. Ten ostatni może mieć istotny wkład w odpowiednie widma optyczne. Ponieważ pasmo wzbronione znajduje się w zakresie widmowym IR, udział fononów w procesach absorpcji światła jest szczególnie ważny dla zjawisk indukowanych IR i może również odgrywać pewną rolę w pojawieniu się acentryczności gęstości ładunku opisanej przez rozkład biegunowy (polarny) tensora trzeciego rzędu podobnie jak fononowe składowe anharmoniczne.

Innym ważnym efektem zaobserwowanym w Tl₄SnS₃ jest wyraźna różnica w dyspersji stanów energetycznych w pobliżu szczytu pasma walencyjnego (dziur) i dna pasma przewodzenia (elektronów). Największą dyspersję obserwuje się w pobliżu kierunku BZ M-G-Z Tl₄SnS₃, zaś najmniejsze różnice (ze słabszą dyspersją) są widoczne wzdłuż kierunku R-X BZ. Odzwierciedla to anizotropię wiązań chemicznych i rozkładów gęstości elektronów w różnych kierunkach. Ta anizotropia jest ściśle związana z anizotropią krystalograficzną opisaną wcześniej. Ponadto, analiza niskich poziomów energetycznych (do - 2 eV), wskazuje, że nie ma żadnych dodatkowych przerw energetycznych między pasmami walencyjnym i przewodnictwa. Takie ukształtowanie stanów energetycznych dodatkowo sprzyja anizotropii gęstości ładunków i funkcji optycznych.

W porównaniu do Tl₄SnS₃, w krysztale Tl₄SnTe₃ szerokość przerwy energetycznej jest zdecydowanie mniejsza i wynosi 0,027 eV (GGA) i 0,045 eV (LDA). Ogólnie rzecz biorąc, dyspersja jest tutaj silniejsza, co odzwierciedla większą mobilność dziur i elektronów. Przerwa energetyczna jest typu prostego z maksimum pasma walencyjnego i minimum pasma przewodzenia usytuowanym w pobliżu punktu G BZ. Należ podkreślić, w obu kryształach wielkości przerw energetycznych dla niektórych punktów symetrii BZ mogą być znaczące i dochodzić nawet do 2 eV.

Aby jeszcze lepiej zrozumieć istotę źródła anizotropii, jej wpływu na funkcje optyczne oraz wyjaśnić zależność spektralną współczynnika odbicia wykonałem również obliczenia gęstości elektronowej stanów energetycznych (DOS) oraz rozkład gęstości ładunku w przestrzeni między atomami dla obu badanych kryształów.

W rezultacie obliczone zależności spektralne współczynników odbicia dla obu kryształów w stosunku do wyników eksperymentalnych mają bardzo zbliżony kształt, jednak w zależnościach eksperymentalnych obserwuje się większe przesunięcie w skali energii pomiędzy widmami dla Tl₄SnTe₃ i Tl₄SnS₃. Różnice te mogą odzwierciedlać większą polaryzowalność anionów Te w odniesieniu do S i większą liczbę efektywnych fononów uczestniczących w rozszerzeniu widmowym przez oddziaływanie elektron-fonon, szczególnie w pobliżu krawędzi pochłonięcia.

Wyniki pracy **[A7]** pokazują, że dalsze poszukiwania nowych związków, efektywnych dla zastosowań w zakresie spektralnym bliskiej i dalekiej podczerwieni, powinny być ukierunkowane na manipulację hybrydyzacją wiązań chemicznych (określanej przez wzajemną relację jonowość-kowalentność), która z kolei wpływa na dyspersję górnego pasma walencyjnego i dolnych poziomów pasma przewodnictwa.

Kryształy poczwórne: Artykuły [A8, A9, A10, A11, A12]

Jak pokazują wyniki prac **A4-A6** Rozszerzenie ilości komponentów w kryształach chalkogenkowych daje zdecydowanie większe możliwości dokonywania modyfikacji składu i tym samym wpływania na własności optyczne, nieliniowooptyczne oraz fotoprzewodnictwo[37]. Jest wiele przykładów [38-40], potwierdzających tezę, że zwiększenie ilości składników zdecydowanie polepsza oczekiwane własności kryształów chalogenkowych. W moich artykułach prezentowane są informacje dotyczące syntezy, struktury oraz rezultaty pomiarów optycznych czteroskładnikowych kryształów chalkogenkowych Ag-(Ga-In)-(S-Ge) – (S-Se) [**A11**] w tym nowo syntezowane typu 2-2-1-6 Ag₂Ga₂SiSe₆ [**A8**] oraz Ag₂Ga₂SiSe₆ oraz Ag₂Ga₂SiS₆ zostały zsyntezowane przez nas po raz pierwszy i ich strukturalne dane są umieszczone w bazie CSD pod numerami 431487 oraz 431488. W pracach [**A8, A9, A10, A11,A12**] po pierwsze zbadałem jak:

- zwiększenie ilości składników (w relacji do poprzednich prac gdzie liczba wynosiła 3),

-zmiana składu – "matrycy", w której są umieszczone są chalkogenki

-zamiana Siarki na Selen

wpływają na własności fizyczne nowych kryształów w szczególności fotoprzewodnictwo i własności optyczne, w tym efekty nieliniowooptyczne.

Tubi: Toustawe	we dulle sti		Szerőköse przerv	y energetyezhej bada		
Kryształ	Grupa	a, Å	b, Å	с, Å	Eg, eV	eta^*10^{-4}
	symetrii					eV/K
AgGaGeS ₄	Fdd2	12,4108	23,7787	7,1353	2,83	-8,5
Ag ₂ Ga ₂ SiSe ₆	I-42d	5,9021	5,9021	10,4112	1,96	-8,5
Ag ₂ Ga ₂ SiS ₆	I-42d	5,7165	5,7165	9,8024	2,35	-4,0
PbGa ₂ GeS ₆	Fdd2	45,199(2)	7,2838	11,6019(4)	2,37	
PbGa ₂ GeSe ₆	Fdd2	47.135(16)	7.578(3)	12.161(4)	2,17	
AgGaGe₃Se ₈	Fdd2	12,4423	23,820	7,1403	2,18	-8,5
Ag ₂ In ₂ SiSe ₆	Сс	12,6683	7,4565	12,6133	1,68	-4,0
			<i>β</i> = 109,286			
Ag ₂ In ₂ SiS ₆	Сс	12,1379	7,1681,	12,1171	2,00	-5,5
			$\beta = 109,252$			
Ag ₂ In ₂ GeSe ₆	Сс	12,692	7,492	12,644	1,55	-3,5
			<i>β</i> = 109,50			
$Ag_2In_2GeS_6$	Сс	12,2089	7,2115	12,1978	1,96	-4,0
			$\theta = 109,508$			
AgCd ₂ GaS ₄	Pmn2 ₁	8,1549	6,8989	6,5932	2,15	

Tab1.	Podstawowe	dane st	trukturalne o	oraz szerokość	nrzerwy	/ energet	vczne	i badany	/ch km	vształów
TUDI.	i oustawowe	aune si	ci alcunanice c	5142 520101050	p12c1 vv)	cheige	y cznc	Duduii		y 52 cu 10 vv

 $\beta = \frac{E_g(T_1) - E_g(T_2)}{E_g(T_1) - E_g(T_2)}$

$$p = T_2 - T_1$$

Ponieważ w kwestii wzrostu kryształów mój wkład ograniczył się do wskazania potencjalnych kierunków poszukiwań i rozważenie możliwości syntezy nowych czteroskładnikowych – rozszerzających/modyfikujących własności AgGa(Se-S)₂ (znanych nieliniowooptycznych) kryształów, dlatego pomijam w rozważaniach część technologiczną. Jest ona szczegółowo przedstawiona w moich publikacjach A6-A12 oraz artykułach umieszczonych na liście H.

Fotoprzewodnictwo i fotoindukowana piezoelektryczność

Przeprowadziłem badanie rozkładu widmowego fotoprzewodnictwa dla powyższych kryształów. Oprócz wskazanych prac, rezultaty badań fotoprzewodnictwa kryształów poczwórnych zawierają także artykuły [H30, H33, H35, H36] Przykładowe zależności są prezentowane na Rys. 11.

Rys11. Zależność spektralna fotoprzewodnictwa a) [A8,A9], b) [A11]

Cechą charakterystyczną rozkładów widmowych fotoprzewodnictwa dla wszystkich badanych kryształów jest obecność dwóch maksimów fotoprzewodnictwa [**A8- A12**]. Pierwsze maksimum leży w obszarze pasma absorpcyjnego i odpowiada energii, która dobrze pokrywa się z szerokością pasma wzbronionego. Drugie maksimum jest efektem wzbudzenia elektronów światłem z pasma walencyjnego do częściowo wypełnionych poziomów energetycznych (pułapkowych) leżących wewnątrz przerwy energetycznej, po czym następuje termiczna jonizacja do pasma przewodnictwa. Wraz ze obniżaniem temperatury (i odpowiednio, spadkiem prawdopodobieństwa termicznej jonizacji elektronów), zmniejsza się intensywność maksimum fotoprzewodnictwa domieszkowego.

Dla materiałów chalkogenkowych AgIn(Ga)S(Se) - Si(Ge)S(Se) [A11] w wysokich temperaturach obserwujemy termiczne zmniejszenie światłoczułości, które jest związane ze wzrostem wydajności procesu rekombinacji przez defekty (na których następuje szybka rekombinacja). Położenie spektralnego maksimum fotoprzewodnictwa "defektowego" określa energię jonizacji centrów akceptorowych, która jest bezpośrednio związana z wartością energii aktywacji przewodności ciemnej dla badanych związków.

Aby w pełni określić możliwości wykorzystania nowo syntetyzowanych materiałów w optoelektronice niewystarczająca jest znajomość szerokości pasma wzbronionego, ale także niezbędne są informacje o strukturze energetycznej poziomów mających swe źródło w defektach czy domieszkach, spektralnej zależności fotoprzewodnictwa i właściwym dla każdego materiału, czasie relaksacji foto prądu zarówno po włączeniu jak i po ustaniu naświetlenia. Jedną z metod uzyskiwania tych ważnych informacji jest badanie kinetyki relaksacji fotoprzewodnictwa. Problem badawczy związany z relaksacją fotoprzewodnictwa wynika z potrzeby zbadania przyczyn niestabilnego działania urządzeń fotoelektronicznych.

W pracach [A12, A11, H5, A10, H21, A5] przeprowadziłem badanie kinetyki relaksacji fotoprzewodnictwa na różnych poziomach wzbudzenia i różnych temperaturach w celu zidentyfikowania cech i poznania mechanizmu zależności procesów rekombinacji od składu kryształu. W szczególności w pracy [A10] wszechstronnie przebadany wcześniej, w zakresie własności nieliniowooptycznych, kryształ AgCd₂GaS₄, został zsyntezowany z zamierzonym poziomem nie stechiometryczności (trzy próbki o różnym stopniu nieuporządkowania). Zbadaliśmy jak nieuporządkowanie oraz temperatura wpływają na narastanie i zanik fotoprzewodnictwa. Został zaproponowany model, który pokazuje bardzo dobrą zgodność z eksperymentem[A10].

Zastosowania

W pracy **A8** pokazałem możliwość utworzenia indukowanej laserem siatki w kryształach Ag₂Ga₂SiSe₆. Zjawisko jest efektem interferencji dwóch spójnych fal przechodzących przez anizotropowy kryształ . Powstałe w wyniku tego laserowe sieci przestrzenne mają dwa ważne parametry, a mianowicie głębokość i okres modulacji przestrzennej. Rejestracji dokonywałem za pomocą kamery CCD. Po 1 minucie takiego przetwarzania pojawił się interferogram Rys.12a:

Rys.12 Kształt siatek stymulowanych optycznie o gęstości 0.5 GW/cm², a) po czasie 1 min, b) po 2-3 min naświetlania kryształów $Ag_2Ga_2SiSe_6$.

Periodyczny sygnał obserwowałem w bardzo wąskim zakresie kątów 20-21⁰, względem powierzchni próbki. Ponadto obrazy są wyraźnie widoczne (ostre) tylko przy pewnych ustalonych stosunkach intensywności pomiędzy wiązkami fundamentalnej i SHG, które zmieniałem w proporcjach od 4: 1 do 6: 1. Po 2-3 minutach proces był nasycony i obserwowano wyższe częstotliwości zmian przestrzennymi (Rys. 12 b).

Obserwowany efekt (odwracalny, ustaje po kilku sekundach od zaprzestania naświetlania) jest spowodowany współistnieniem podatności drugiego i trzeciego rzędu w Ag₂Ga₂SiSe₆. Dobre fotoprzewodnictwo aktywowane optycznie nośniki ładunku(Rys. 10a) sprzyja tworzeniu się siatek, podobnie jak poziomy pułapkowe (pochodzące od defektów) wewnątrz przerwy wzbronionej. Obserwowane zjawisko pozwala zaproponować Ag₂Ga₂SiSe₆ jako obiecujące materiały dla dynamicznego zapisu obrazu holograficznego.

Aby zrozumieć pochodzenie obserwowanych efektów optycznych i fotoindukowanych, $Ag_2Ga_2SiSe_6$ wykonałem proste obliczenia kwantowo-chemiczne w przybliżeniu DFT (potencjał hybrydowy B3LYP)

dla głównych bloków strukturalnych (klastrów). Policzyłem, że momenty dipolowe klasterów Si-Se₄ są równe około 9,8 D zaś Ga-Se₄ - 7,8 D. Więc są prawie 5 razy wyższe w stosunku do innych klasterów, włączając w to także zawierające srebro. Z tego powodu poszukiwanie materiałów o jeszcze lepszych właściwościach optycznych powinna koncentrować się na optymalizacji ilości, ułożenia i łączenia segmentów typu Ga(Si)-Se₄. Dodatkowo Ga(Si)-Se₄ mają wyższą polaryzację, która sprzyja zmianom ich własności podczas napromieniowania.

Potwierdzeniem powyższego jest eksperyment opisany w **[A11]**, gdzie pokazałem, że właściwości piezoelektryczne Ag-Ga-Ge-(S-Se) zmieniają się ok 50-80% w zależności od składu chemicznego pod wpływem promieniowania fotoindukowanego o długości fali w pobliżu krawędzi absorbcji.

Rys.13. Zależność współczynnika d_{eff} od oświetleniu laserem 532 nm (laser włączony przy t = 0 s, wyłączony przy t = 100 s, dla kryształów AgGaGe₂S₂Se₄ (1) i AgGaGe_{2.2}S_{1.6}Se_{4.8} (2).

Wielokrotne powtarzanie eksperymentu nie wykazało nieodwracalnych zmian właściwości kryształu. W rezultacie efekt ten można wykorzystać do tworzenia piezoelektrycznych urządzeń sterowanych laserem.

Własności nieliniowo-optyczne

Opierając się na doświadczeniach w poszukiwaniu kryształów posiadających dobre właściwości nieliniowo-optyczne, zaobserwowałem, że szczególnie efektywne, oprócz zwiększenia ilości tetraedrów zawierających chalkogen jako aktywnych nieliniowo-optycznie bloków (segmentów) jest korzystnym wprowadzenie do kryształu jonów o wysokiej, efektywnej polaryzowalności. Wcześniej w pracach [H32] (39 cytowań), [H25], [H16] zsyntezowaliśmy i badaliśmy kryształy chalkogenkowe oraz halogenowe zawierające jony ołowiu. Okazało się, że wprowadzenie jonów ołowiu zdecydowanie zwiększa ich właściwości nieliniowo optyczne, ponieważ jony Pb mają znaczącą polaryzację elektronową. Jak pokazuje doświadczenie, włączanie do składu kryształu jonów o łatwej polaryzowanych okazuje się bardzo skutecznym podejściem w celu polepszania zarówno nieliniowych efektów optycznych drugiego rzędu, jak i efektów trzeciego rzędu. Nie tylko ołów posiada właściwości stymulujące efekty nieliniowo-optyczne. Odwołując się do mojej wcześniejszej pracy [H32], w kryształ Ag_{0.5}Pb_{1.75}GeS₄, zawierający zarówno jony ołowiu jak i srebra okazał się bardzo efektywnym generatorem SHG dla lasera CO₂, zaś propozycja 2% podstawienia srebra miedzią w Ag_{0.98}Cu_{0.02}GaGe₃Se₈ [H37] pokazała, że w różny sposób można uzyskać doskonały materiał nieliniowooptyczny zmieniając system kationowy. Oba przykłady i wiele dostępnych danych

literaturowych wskazuje także na srebro jako rekomendowany składnik kryształów chalkogenkowych dla zastosowań nieliniowooptycznych. W [H10] badaliśmy własności strukturalne oraz optyczne nowo zsyntezowanego monokryształu PbGa₂GeS₆ wykorzystując zarówno obliczenia kwantowo-chemiczne w przybliżeniu DFT jak i bezpośredni pomiar SHG i THG. Dodatkowo mierzyliśmy intensywność generowania drugiej i trzeciej harmonicznej w związkach Ag₂In₂SiS₆, PbGa₂SiSe₆, PbGa₂SiS₆ [H10]. W tych eksperymentach dla oceny bezwzględnych wartości parametrów nieliniowooptycznych jako materiał odniesienia wykorzystywaliśmy kryształ BiB₃O₆. Wyniki eksperymentalne prezentowane w pracy [H10] pokazują, że kryształ PbGa₂GeS₆ może efektywnie generować drugą i trzecią harmoniczną i, w przeciwieństwie do -BiB₃O₆, w także lasera CO₂ (9-12 μ m). Należy zauważyć, że intensywność SHG w kryształe PbGa₂GeS₆ jest znacznie wyższa niż SHG w komercyjnym kryształe AgGaS₂. Podobnie w pracy [39] explicite pokazano, że własności nieliniowooptyczne poczwórnych kryształów *PbGa₂MSe₆* (*M* = *Si*, *Ge*) zdecydowanie przewyższają osiągane przez kryształy potrójne.

Na podstawie uzyskanych wyników stwierdzono, że intensywność SHG dla PbGa₂GeSe₆ jest około 12 i 5 razy większa niż dla komercyjnego AgGaS₂ (Rys 14a) przy wielkościach cząstek odpowiednio 25-45 i 150-210 mikronów.

Rys.14 Porównanie intensywności SHG dla) PbGa2GeSe6 [39] i b) BaGa2SnSe6 [41] z komercyjnym AgGaS2.

Autorzy pracy [39] obliczyli statyczne momenty współczynników optycznych. Stwierdzono, że polaryzacja tetraedru [PbSe₄] jest znacznie większa niż tetraedrów [GaSe₄], [SiSe₄] i [GeSe₄]. W związku z tym wyjaśniono, tetraedr [PbSe₄] jest podatny bardziej na nieliniową odpowiedź optyczną niż oktaedry [SiSe₄] i [GeSe₄]. Obliczone podstawowe składowe tensora SHG dla związków PbGa₂SiSe₆ i PbGa₂GeSe₆ wynoszą odpowiednio d₃₁ = 224,7 i d₁₂ = 222,1 pm / V. Dla potrójnego kryształu AgGaS₂ obliczona d₃₆ wynosi tylko 21,2 ppm / V.

Uzyskane przez nas wyniki [H11, A12] wskazują na możliwości wykorzystania nowo zsyntetyzowanych kryształów Ag₂In₂SiS₆, PbGa₂SiSe₆, PbGa₂SiS₆ jako nieliniowych kryształów

optycznych. Należy podkreślić, że wykorzystanie tych związków jako wydajnych przetworników częstotliwości jest możliwe wyłącznie gdy mamy do dyspozycji monokryształ. Stosowana powszechnie metoda proszkowa daje jedynie możliwość oszacowania i porównania wartości nieliniowych właściwości optycznych, ale bez syntezy monokryształów wyniki te nie mają znaczącego zastosowania praktycznego.

W pracy [A12], pokazałem, że intensywność SHG wzrasta wraz ze spadkiem szerokości pasma wzbronionego zarówno dla $Ag_2In_2SiSe_6$ (1,68 eV), $Ag_2In_2GeSe_6$ (1,55 eV), jak i $Ag_2In_2SiS_6$ (2,0 eV), $Ag_2In_2GeS_6$ (1, 96 eV), który to efekt jest charakterystyczny dla wieloskładnikowych kryształów chalkogenkowych (Rys.15).

Rys.15. Zestawienie intensywności SHG i szerokości przerwy energetycznej [A11]

Rys 16. Zestawienie wartości współczynnika EOE od mocy lasera indukującego

Intensywności SHG jest determinowana głównie przez liniową hiperpolaryzację mikroskopową β_{ijk} , która jest opisana równaniem:

$$\beta_{ijk} \cong \vec{\mu}_i \vec{\mu}_j \Delta \vec{\mu}_k / E_g^2$$

W związku z tym mikroskopowa nieliniowa podatność optyczna powinna być odwrotnie proporcjonalna do sześcianu szerokości pasma wzbronionego. Jeśli jednak weźmiemy pod uwagę wkład fononów, w szczególności podsystemu fononów anharmonicznych, a także rezonansów energetycznych własnych defektów, rola części fononowej może być bardziej dominująca. W rezultacie nawet niższa szerokość pasma wzbronionego może prowadzić do zmniejszenia intensywności SHG i odwrotnie. W konsekwencji wartość β_{ijk} , nie jest odwrotnie proporcjonalna do szerokości pasma wzbronionego, ale także w znacznym stopniu zależy od rezonansów fononowych. Różnica wektorowa między momentem dipolowym dla stanów wzbudzonych i podstawowych:

 $\vec{\Delta \mu_{k,l}} = \vec{\mu}_{k,l} - \vec{\mu}_{k,l} \quad \text{jest bardzo czułym czynnikiem zależnym od sumarycznego wkładu podsystemów elektronowych i fononowych.}$

Porównując jednak związki selenku i siarczku, wraz ze wzrostem szerokości przerwy energetycznej, następuje pewien wzrost intensywności generowania drugiej harmonicznej (Rys. 15). Ta niezwykła zależność jest konsekwencją udziału podsystemu fononowego. Zmniejszenie szerokości pasma

prowadzi do większego wkładu fononów. Ze względu na przesunięcie widmowe rezonansów fononowych hiperpolaryzacja wzrasta nawet przy rosnącej szerokości pasma wzbronionego.

Analizując parametry opisujące nieliniowe efekty optyczne trzeciego rzędu dla długości fal odpowiadających promieniowaniu lasera CO₂ przewidujemy możliwość szerokiego zastosowania badanych kryształów jako materiałów dla nieliniowej transformacji optycznej promieniowania laserowego w spektralnym zakresie podczerwieni, co jest kluczowe dla budowy systemów lidarowych dla detekcji gazów.

Biorąc pod uwagę, że efekty drugiego rzędu, opisane przez polarne tensory trzeciego stopnia, z wyjątkiem SHG, obejmują również liniowy efekt elektrooptyczny i wielkości tych efektów są współmierne, badanie liniowego efektu elektrooptycznego było przeprowadzone w celu zweryfikowania wniosku. W tym celu zmierzyłem fotoindukowany liniowy efekt elektrooptyczny dla długości fali 3390 nm. Zależności wydajności elektrooptycznej próbek proszkowych zorientowanych prądem stałym i osadzonych na podłożu polimerowym alkoholu poliwinylowego w funkcji gęstości proszku przedstawiono na rys. 16. Pokazałem, że wartości liniowych współczynników elektrooptycznych są równe 4,35 pm / V dla Ag₂ln₂GeS₆ i 4,21 pm/V dla Ag₂ln₂GeSe₆. Otrzymane wartości zgodnie z zależnościami SHG potwierdzają zasadniczy wkład podsystemu fononowego w obserwowane efekty.

5. Wnioski

- Fotoindukowana druga harmoniczna zależna od temperatury jest efektywnym narzędziem dla badania strukturalnych przejść fazowych w kryształach zawierających jony halogenkowe. W pewnych przypadkach przewyższająca (bardziej czuła) metody oparte na pomiarach dylatometrycznych, ale także nawet zaawansowanych termograwimetrycznych (modulowane DSC). Ponadto w przypadku bardzo podobnych struktur P4/mnc oraz P4nc, gdzie na podstawie analizy dyfraktogramu nie można jednoznacznie określić struktury – metody nieliniowo optyczne mogą mieć znaczenie rozstrzygające.
- Jak wykazano w pracach (H30, A1, A2, H27, A3, H19), związki Tl₄BX₆ zasadniczo w temperaturze pokojowej posiadają symetrię NCS P4nc jednak w przypadku wyższego stopnia zdefektowania wykazują odwracalne przekształcenie z struktury centrosymetrycznej P4/mnc (w temperaturze pokojowej) do NCS P4nc podczas ogrzewania i chłodzenia (zaobserwowano histerezę temperaturową). To tłumaczy negatywny rezultat poszukiwania przemiany strukturalnej w wysokiej jakości krysztale Tl₄Cdl₆ [33] oraz moich wcześniejszych prac [A1,H31].
- Analiza rezultatów moich obliczeń kwantowo-chemicznych w szczególności dla kryształu Tl₄HgBr₆ w przybliżeniu DFT przy wykorzystaniu zmodyfikowanego potencjału Becke-Johnson + U+ SO oraz wyniki pomiarów XPS potwierdzają , że źródłem obserwowanej słabej acentryczności są zdelokalizowane górne poziomy energetyczne pasma walencyjnego pochodzącego od stanów p atomów Bromu.
- 4. Badania XPS potwierdziły trwałość struktury krystalicznej związków Tl₄BX₆ , oraz niewielką higroskopijność co jest dużym atutem dla zastosowań jako detektory.
- 5. Wyniki pomiarów XPS są efektywnym narzędziem dla weryfikacji obliczeń DFT (gęstości stanów).
- 6. Pokazałem , że poprzez zmianę składu roztworu stałego i lokalnej konfiguracji atomów możliwe jest wydajne zarządzanie zmianą szerokości pasma wzbronionego, własnościami nieliniowooptycznymi, fotoprzewodnictwem i konsekwencji uzyskanie nowych materiałów z

wymaganą przerwą energetyczną i własnościami. Modyfikacji można dokonywać zarówno części kationowej jak i anionowej.

- 7. Metody obliczeń kwantowo-chemicznych w przybliżeniu DFT, w zastosowaniu dla określenia struktury elektronowej, własności nieliniowooptycznych kryształów chalkogenkowych jak i halidków, dają dużą zgodność z eksperymentem i mogą stymulować badania dla weryfikacji wyników numerycznych (np. przewidywana zmiana znaku wsp. dwójłomności [A7]).
- 8. Podsystem fononowy znacząco wpływa na wartość podatności optycznej drugiego rzędu. Jest to ważna wskazówka dla dalszego poszukiwania materiałów chalkogenkowych o zwiększonych nieliniowych właściwościach optycznych i większej transparencji.
- 9. Poczwórne kryształy chalkogenkowe [A7-A12] są bardziej efektywnymi materiałami nieliniooptycznymi dla wykorzystania w średnim zakresie IR niż potrójne. Jest to konsekwencją wzrostu ilości aktywnych bloków nieliniowo-optycznych (tetraedrów chalkogenkowych). Wynika to z faktu, że jony chalkogenkowe silnie wpływają na anharmonizmy fononowe, co też przyczynia się do większej podatności na efekty fotoindukowane.
- 10. Wprowadzenie wysoko polaryzowalnych kationów do struktury krystalograficznej zwiększa nieliniowe podatności optyczne zarówno drugiego, jak i trzeciego rzędu.
- 11. Pokazałem, na przykładzie izostrukturalnych kryształów [A12] Ag₂In₂SiSe₆, Ag₂In₂GeSe₆ i Ag₂In₂SiS₆, Ag₂In₂GeS₆, że przy rosnącej szerokości pasma wzbronionego, występuje tendencja do zwiększania wydajności generowania drugiej harmonicznej. Uważam to spostrzeżenie jako wskazanie kierunku dalszego poszukiwania wydajnych nieliniowo optycznie materiałów chalkogenkowych w mikrometrowym zakresie spektralnym.

6.Omówienie pozostałych osiągnieć naukowo – badawczych

Przed doktoratem

Po rozpoczęciu pracy w 1983 w IF WSP Częstochowie początkowo zajmowałem się chemią kwantową pod opieką ówczesnego kierownika Zakładu Fizyki Teoretycznej (ZFT). Przez pierwsze dwa lata pracy modyfikowałem program (Fortran) pozwalający na obliczenia relatywistyczną metodą Hartree-Focka, związaną z podejściem Cowana i Griffina z 1976 w implementacji na komputer IS (Riad). Uruchomiłem program i wstępne obliczone (dla modelowych atomów) korekty relatywistyczne dla energii całkowitej i orbitalnej, energie wzbudzenia, struktura subtelna i siły oscylatorów były bardzo zbliżone do odpowiednich wartości uzyskanych za pomocą metody Driaca-Focka. Jednak po zmianie pracy przez kierownika oraz braku dostępu do komputera nie mogłem kontynuować pracy naukowej w tym kierunku. Chciałem powrócić do zajmowania się nadprzewodnictwem wysokotemperaturowym jako kontynuację tematyki związana z moją pracą magisterską na UMK dotyczącej badań odkrytego wcześniej stanu nadprzewodzącego w temperaturze pokojowej w częściowo amorficznym węglu (artykuł prof. Antonowicza, Nature 247, s.358–360 (1974)). Ponieważ trudno było przekonać potencjalnych promotorów do tego "egzotycznego" tematu zająłem się problemem współistnienia nadprzewodnictwa i magnetyzmu. Wspólnie z współpracownikami z ZFT opublikowaliśmy kilka artykułów (prace 129-137, Zał.4) , na podstawie których napisałem pracę doktorską. Na eksperymentalne potwierdzenie swoich tez (współistnienie nadprzewodnictwa i ferromagnetyzmu) musiałem poczekać ok. 20 lat.

Po doktoracie

Optyka nieliniowa

Od 1997 roku moja działalność była związana z optyką nieliniową oraz jej wykorzystaniem do badania własności materiałów w tym przejść fazowych. Moje działania w tym zakresie zostały przedstawione w części wstępnej autoreferatu.

Badania własności optycznych, luminescencji i dielektrycznych szkieł i ceramik (tlenki)

Od 2009 roku prowadzę współpracę naukową z grupą kierowaną przez profesora N.Veeraiah (<u>http://orcid.org/0000-0002-9032-904X</u>) z Wydziału Fizyki Acharya Nagarjuna University , A.P., Indie. Nasze wspólne badania dotyczą własności optycznych, nieliniowooptycznych oraz dielektrycznych szkieł i ceramik. Zajmujemy się optymalizacją procesów luminescencji, efektów up i down konwersji przez modyfikowanie składu i struktury matrycy oraz domieszkowania.

W ostatnim czasie nasze wspólne działania badawcze są także skierowanie na poszukiwanie luminescencyjnych materiałów o emisji w podczerwieni 3-5 µm, ponieważ w współpracującej nami grupie prof. A.Suchockiego w IF PAN jest możliwe badanie luminescencji w tym zakresie spektralnym. Modyfikowanie struktury matrycy jako hosta dla centrów luminescencji często polega na jej przekształcenie materiał ceramiczny, który często składa się niecentrosymetrycznych nanokrystalitów. To daje możliwości sprawdzenia ich ewentualnej przydatności (pod warunkiem zachowanej przeźroczystości) jako materiały dla optyki nieliniowej. W przeciwieństwie do kryształów, proces wytwarzania ceramik jest zdecydowanie tańszy. Ponadto ceramiki mają zdecydowanie lepsze własności mechaniczne i często większą trwałość odporność na warunki zewnętrzne. Druga tematyka realizowana wspólnie z prof. N.Veeraiah to synteza i badania własności dielektrycznych szkieł i ceramik jako elektrolitów i izolatorów. Sporadycznie, perspektywiczne ceramiki dla potencjalnych biomedycznych zastosowań, badane są pod tym kątem- w szczególności ich trwałość pod wpływem czynników symulujących in środowisko przeznaczenia oraz bioaktywność [45]. Wg. Bazy WoS wynikiem naszej współpracy są 32 prace, w tym publikowane w czołowych czasopismach z dziedziny Zagadnienia luminescencji są również tematyką mojej współpracy z prof. Wei-Ren Liu [43-46]. (Taiwan, mam wspólny projekt bilateralny dotyczący luminoforów dla diod W-LED) oraz prof. M.G.Brikiem, gdzie nasze działania dotyczą poszukiwania silnej luminescencji w zakresie spektralnym pomarańcz- czerwień dla poprawy charakterystyki emisyjnej diod w kierunku uzyskania lepszej zgodności z światłem słonecznym, ponieważ w ostatnich latach napotkano kilka problemów w rozwoju technologii diod świecących białym światłem (LED) o ciepłej barwie. Większość nowoczesnych białych diod LED opiera się na superpozycji światła niebieskiej diody LED i żółtego luminoforu. Niestety taka kombinacja wytwarza "zimne" białe światło ze względu na brak emitowanego światło czerwonego o odpowiednim natężeniu i rozkładzie spektralnym. Dlatego w wiodących laboratoriach na całym świecie prowadzone są intensywne poszukiwania efektywnego luminoforu emitującego czerwony kolor. Rezultatem mojej działalności w tym zakresie jest kilka artykułów (WoS) także ukaże się artykuł przeglądowy w Optical Materials (2019) – nie uwzględniony w spisie publikacji. Na kontynuację badań złożyliśmy projekt do NCN (OPUS).

Badania własności luminescencyjnych szkieł i kryształów chalkogenkowych i halidkowych

Zakres dobrej spektralnej przeźroczystości dla szkieł, ceramik i kryształów chalkogenkowych i chalidkowych (od ok. 500 nm do kilkudziesięciu mikrometrów) jest nieosiągalny dla materiałów

zawierających tlen. Ponadto te materiały, o niskiej energii układu fononowego są predystynowane dla wykorzystania jako elementy aktywne np. dla laserów operujących w zakresie średniej podczerwieni. Dlatego szkła, ceramiki i kryształy chalkogenkowe są formalnie znakomitymi matrycami dla luminescencji długofalowej. Jednak osadzenie jonów ziem rzadkich w strukturach chalkogenkowych nie jest łatwym przedsięwzieciem eksperymentalnym. We współpracy z grupami zajmującymi się syntezą przeprowadzamy próby przygotowania materiałów dla luminescencji w zakresie spektralnym do ok. 5.5 µm.

Materiały halogenkowe zawierające ziemie rzadkie i wykazujące luminescencję długofalową (i zbudowane na ich bazie lasery półprzewodnikowe) mogą być alternatywą dla np. kłopotliwych w eksploatacji laserów CO₂ operujących poprzez efekty nieliniowo optyczne SHG, THG w tym zakresie spektralnym. Z grupą przez dr V.Halyan z Instytutu Fizyki uniwersytetu w Łucku udało się nam zsyntezować [H23] w szkło chalkogenkowe $Ag_{0.05}Ga_{0.05}Ga_{0.05}S_2$ - Er_2S_3 , zbadać i wyjaśnić proces luminescencji a także zaproponować jego wykorzystanie jako sensor temperatury. Wg. Bazy Web of Science wynikiem naszej współpracy jest 5 prac.

Badania własności kryształów metodą elipsometrii spektralnej.

Jedną z bardzo skutecznych metod optycznych wykorzystywanych do badania własności powierzchni, cienkich warstw oraz struktur warstwowych jest elipsometria spektralna. Metoda ma wiele zalet (np. bezkontaktowa, badania nieniszczące) w szczególności gdy dodatkowo pomiary można wykonywać je w szerokim zakresie temperaturowym.

W ramach 7 projektów uzyskanych w konkursach EU FP7/2007-2013 (w jednym byłem kierownikiem, w pozostałych głównym wykonawcą) badałem własności ziem rzadkich umieszczonych w matrycach kryształów tlenkowych, kryształów, cienkich warstw oraz heterostruktur. Wykorzystywany elipsometr, wykorzystujący promieniowanie, synchrotronowe był unikalnym w skali światowej urządzeniem (prototyp) pracującym w zakresie spektralnym do 30eV (problem z polaryzacją) i temperaturach od ciekłego helu do kilkuset K. Oprócz problemów technicznych (niskie temperatura, ultra wysoka próżnia) wiele dodatkowej pracy poświęciliśmy na akwizycję i obróbkę danych. Jednak możliwości tego urządzenie były nie uzyskania w elipsometrach laboratoryjnych. Z ciekawszych wyników mogę przytoczyć wyniki pracy [46], Tab.2, gdzie wyznaczyliśmy energie przejść międzypasmowych dla SrTiO₃ w zakresie energetycznym i czułością nieosiągalną przez inne techniki pomiarowe.

Transition	This work	Ellipsometry ^a	VUV spectroscopy ^a	VEELS	LDFT ^a	Reflectanceb
A1	4.21	4.2	4.2			4.0
A2	4.73	4.9	4.8	5.0	5.1	4.86
A3	5.29	5.4	5.3			5.5
A4	6.24	6.3	6.3	6.4	6.7	6.52
B1	8.83		9.1			9.2
B2	10.33		9.9	9.7	9.7	10.2
С	11.99		11.9	11.8	11.8	12.0
D1	12.9		12.9	12.7		13.0 - 13.8
D2	13.75		13.7	13.2	13.1	13.0 - 13.8
E1	16.4		16.4	16.1	16.7	16.4
E1*	17.1					
E2	19.6		19.7	18.7	20.0	19.6
E3	21.2		21.7	21.7		
E4**	22.8					
E4*	23.4					
E4	24.2		24.2	23.6		
						3/

Tab.2 Energie przejść międzypasmowych dla monokryształu dla SrTiO₃ [46].

Drugim przykładem możliwości elipsometru wykorzystującego promieniowanie synchrotronie była detekcja powierzchniowej przemiany fazowej na monokrystalicznym substracie SrTiO₃ pokrytym ultracienką warstwą PbTiO₃ – na rysunku 14a pokazujemy skokowe zmiany funkcji dielektrycznych związanych z "objętościową" i powierzchniową(prekursor) przemianami fazowymi. Obok dla porównania podajemy rezultat pomiarów zmiany dwójłomności [47]

Rys.14. Temperaturowe zmiany funkcji dielektrycznych [48] i dwójłomności dla kryształu SrTiO₃[47].

Po zakończeniu projektu i wycofaniu elipsometru z eksploatacji na synchrotronie kontynuujemy prace w tej dziedzinie wykorzystując wysokiej jakości elipsometr zlokalizowany na Uniwersytecie w Lipsku. Wg. Bazy Web of Science wynikiem moich prac w tej dziedzinie jest 14 artykułów.

W tym roku otrzymałem kolejny projekt "Polonium" *Modyfikowanie własności optycznych ultracienkich warstw ferroelektrycznych*, wraz grupą z Uniwersytetu w Amiens, kierowaną przez prof. N. Lemee. W projekcie będziemy kontynuować badania rozpoczęte podczas prac w EU FP7/2007-2013, gdzie prof. N.Lemee dostarczała wysokiej jakości cienkie warstwy i próbki wielowarstwowe.

Podsumowanie bibliometryczne

Ponizej prezentuje zestawienie bibliometryczne moich dokonań naukowych przygotowane w oparciu o bazę Web of Science, na dzień 25 kwietnia 2019:

Całkowita liczba publikacji: 146

- Całkowita liczba cytowan: 1276 (w tym bez autocytowań: 1108])
- Indeks Hirscha: 18
- Sumaryczny impact factor: 263,88

Literatura:

P. Dziawa, B. J. Kowalski, K. Dybko, R. Buczko, A. Szczerbakow, M. Szot, E. Łusakowska, T. Balasubramanian, B. M. Wojek, M. H. Berntsen, O. Tjernberg & T. Story *Topological crystalline insulator states in Pb_{1-x}Sn_xSe*, Nature Materials ,11, (2012) 1023–1027

- Mercouri G. Kanatzidis, Discovery-Synthesis, Design, and Prediction of Chalcogenide Phases, Inorg. Chem. 2017, 56, 3158–3173
- 3. N. Bloembergen, R. K. Chang, S. S. Jha, and C. H. Lee, Phys. Rev. 174 (1968) 813
- 4. K. Nouneh R. Viennois I. V. Kityk F. Terki S. Charar S. Benet S. Paschen, *Photoinduced second harmonic generation of LaFe*₄Sb₁₂ near spin fluctuated critical points, phys. Stat.sol. (b) 241, 2004, 3069-3080
- 5. V. Kityk, **M. Piasecki**, R. V. Lutciv, J. Kasperczyk: Nonlinear optical investigations of domains in Hg-Ba-Ca-Cu-O crystals. Ferroelectrics 01/1997; 191(1-4):153-158
- 6. V. Kityk, M. Matusiewicz, J. Kasperczyk, **M. Piasecki**: *Influence of domains on nonlinear optical properties of solids*. Ferroelectrics 01/1997; 191(1):147-152
- M. Piasecki, I.V. Kityk, P. Bragiel, K. Ozga, V. Kapustianyk, B. Sahraoui: Non-linear optical monitoring of melting processes in (TEA)–CoCl₂Br₂ ferroelectric nanocrystallites incorporated into polymer matrices. Chemical Physics Letters 2006; 433(1):136-139
- G. Lach, L. Laskowski, I. V. Kityk, V. Kapustianyk, V. Rudyk, S. Tkaczyk, J. Swiatek, M. Piasecki, Ya. Shchur: Dielectric relaxation of (N(C₂H₅)₄)2CoCl₂B₂ nanocrystals incorporated into the PMMA matrix. Journal of Non-Crystalline Solids 12/2007; 353(47):4353
- 9. P. Bragiel, **M. Piasecki**, I. Kityk: Optical and thermal tools for the phase transitions detection in the guanidine compounds. Journal of Physics Conference Series 08/2007; 79(1):2044-.;
- M. Piasecki, P. Bragiel, S. Tkaczyk, I.V. Kityk, J. Ebothe, V. Kapustianyk, M. Partyka, V. Rudyk, K. Nouneh, A.H. Reshak: Temperature anomalies of DEA–CuCl4 and TEA–CoCl₂Br₂/PMMA nanocomposites. Materials Letters 05/2008; 62(14):2084–2087
- 11. K.Ozga, **M. Piasecki**, S. Tkaczyk, B. Kapustianyk, P. Bragiel, A.H. Reshak, M.G. Brik, I.V. Kityk: Specific features of absorption and DSC for the DEA-CuCl4 nanoparticles incorporated into the PMMA polymer matrices. Physica B Condensed Matter 08/2008; 403(17):2561-2566.
- V. Kapustianyk, M. Partyka, V. Rudyk, M. Piasecki, M.G. Brik, S. Tkaczyk, K. Ozga, K. Plucinski, S. Romanyshyn, I.V. Kityk: Spectroscopic studies of the size effects in the absorption spectra of (NH 2(C 2H 5) 2) 2CuCl 4 nanocrystals incorporated into the PMMA photopolymer matrix. Journal of Alloys and Compounds 03/2010; 493(1):26-30
- 13. M. Piasecki, I. V. Kityk, P. Bragiel, L.R.P. Kassab, D. M. da Silva: *DSC and non-linear optical monitoring of the glass transitions in GeO2–PbO doped by erbium*. Materials Letters 06/2007; 61(14-15-61):2943-2946.
- 14. L R P Kassab, R de A Pinto, R A Kobayashi, **M Piasecki**, P Bragiel, I V Kityk: *Photoinduced non-linear optics* of *Eu*₂O₃ DOPED *TeO*₂–*GeO*₂–*PbO glasses*. Journal of Physics D Applied Physics 03/2007; 40(6):1642.
- Iwan V Kityk, Pinto, RD, Kobayashi, RA, Piasecki, M, Bragiel, P, Kityk, IV: Photoinduced second-order optical susceptibilities of Er₂O₃ doped TeO₂-GeO₂-PbO glasses. Optics Communications 01/2007; 274(2):461-465
- **16.** L.R.P. Kassab, W. G. Hora, **M. Piasecki**, P. Bragiel, I. V. Kityk: *Enhancement of second-order optical susceptibilities of Er doped germanate glasses*. Optics Communications 01/2007; 269:148-151
- V T Adamiv, J Ebothe, M Piasecki, Ya V Burak, I M Teslyuk, K J Plucinski, Ali H Reshak, I V Kityk: "Triggering" effect of second harmonic generation in centrosymmetric a-BaB₂O₄ crystals. Optical Materials , 2009; 31, 685–687
- K Ozga, T Kawaharamura, A Ali Umar, M Oyama, K Nouneh, A Slezak, S Fujita, M Piasecki, A.H. Reshak, I V Kityk: Second order optical effects in Au nanoparticle-deposited ZnO nanocrystallite films. Nanotechnology 05/2008; 19(18):185709
- V. Krishnakumar, G. Eazhilarasi, R. Nagalakshmi, M. Piasecki, I. V. Kityk, P. Bragiel: Field-induced nonlinear optical features of p-aminoazobenzene crystals. The European Physical Journal Applied Physics 05/2008; 42(03):263 - 267
- V. Krishnakumar, S. Kalyanaraman, M. Piasecki, I. V. Kityk, P. Bragiel: Photoinduced second harmonic generation studies on Tris(thiourea)copper(I) perchlorate Cu(SC(NH2)2)3(ClO4). Journal of Raman Spectroscopy 10/2008; 39(10):1450 - 1454.

- Iwan V Kityk, Krishnakumar, V, Nagalakshmi, R, Ozga, K, Piasecki M,: 3-nitroaniline and 3-nitrophenol -A novel nonlinear optical material. Journal of Optoelectronics and Advanced Materials 02/2009; 11(2):123-133,
- 22. V. Krishnakumar, R. Nagalakshmi, S. Manohar, **M. Piasecki**, I. V. Kityk, P. Bragiel: *Parametrical optical effects in the 1:1 complex of resorcinol and urea*—*a non-linear optical crystal*. Physica B Condensed Matter 02/2010; 405(3):839-842
- 23. V. Krishnakumar, R. Nagalakshmi, S. Manohar, K. Ozga, B. Claudet, **M. Piasecki**, I. V. Kityk, L. Kocsis, J. Pisarek: *Elastooptical Spectra of Novel L-Lysine Monohydrochloride Dehydrate Single Crystals*. International Journal of Modern Physics B 02/2010; 24(05):629-645
- 24. Iwan V Kityk, Brągiel, P., **Piasecki, M**., Sahraoui, B., Hudhomme, P., Gorgues: *Phase transition in C60-2-thioxo-1,3-dithiole cycloadduct*. Phase Transitions 01/2001; 74:347.
- V.Nazabal, I.V.Kityk, Second harmonic generation in chalcogenide glasses, in Chalcogenide Glasses, Preparation, Properties and Applications, 2014, Pages 509-561, https://doi.org/10.1533/9780857093561.2.509
- 26. In Chung and Mercouri G. Kanatzidis, *Metal Chalcogenides: A Rich Source of Nonlinear Optical Materials dx.doi.org/10.1021/cm401737s Chem. Mater. 2014, 26, 849–869;*
- 27. Fei Liang, Lei Kang, Zheshuai Lin and Yicheng Wu, Mid-Infrared Nonlinear Optical Materials Based on Metal Chalcogenides: Structure–Property Relationship, , Cryst. Growth Des. 2017, 17, 2254–2289
- Pifu Gong, Fei Liang , Lei Kang, Xingguo Chen, Jingui Qin, Yicheng Wud, Zheshuai Lin, *Recent advances and future perspectives on infrared nonlinear optical metal halides*, Coordination Chemistry Reviews 380 (2019) 83–102
- 29. Man-Man Chen Huai-Guo Xue Sheng-Ping Guo, Multinary metal chalcogenides with tetrahedral structures for second-order nonlinear optical, photocatalytic, and photovoltaic applications 368, 2018, 115-133,
- 30. Bart J. Kooi, Beatriz Noheda, *Ferroelectric chalcogenides—materials at the edge*, Science 2016, 353, 6296, pp. 221-222, DOI: 10.1126/science.aaf9081
- 31. Yang Yu, Li-Dong Wang, Wei-Li Li, Yu-Long Qiao, Yu Zhao, Yu Feng, Tian-Dong Zhang, Rui-Xuan Song, Wei-Dong Fei, Room temperature ferroelectricity in donor-acceptor co-doped TiO₂ ceramics using doping-engineering, Acta Materialia 150, 2018, 173-181
- Franiv, V., Czapla, Z., Dacko, S., Franiv, A., & Kushnir, O. (2018). Structural Transformations in Tl4Hgl6 and Tl4Cdl6 Crystals as Evidenced by Dielectric Properties and Conductivity. Ukrainian Journal of Physics, 59(11), 1078.
- Sreejith M. Nair, Yahya A., Rafiuddin, Afaq Ahmad, Ionic conductivity and dielectric constant of TI,CdI, Solid State Ionics 86-88 (1996) 137-139;
- Wang, S., Liu, Z., Peters, J. A., Sebastian, M., Nguyen, S. L., Malliakas, C. D., ... Kanatzidis, M. G. (2014). Crystal growth of Tl₄Cdl₆: A wide band gap semiconductor for hard radiation detection. *Crystal Growth and Design*, 14(5), 2401-2410.
- Photoinduced non-linear optics of Eu₂O3 doped TeO2–GeO2–PbO glasses J. Phys. D: Appl. Phys. 40 (2007) 1642–1645
- 36. M. G. Brik, I. V. Kityk, A. O. Fedorchuk, V. A. Franiv and O. V. Parasyuk, *J. Mater. Chem. C*, 2014, 2, 2779-2785
- 37. Mir Hasan Yu.Seyidov, Rauf A.Suleymanov, Yasin Şale Defects forming the optical absorption edge in TlGaSe₂ layered crystal, Journal of Physics and Chemistry of Solids, 96–97, 2016, 17-21
- Kui Wu, Shilie Pan, A review on structure-performance relationship toward the optimal design of infrared nonlinear optical materials with balanced performances, Coordination Chemistry Reviews 377, 2018, 191-208

- Zhong-Zhen Luo, Chen-Sheng Lin, Hong-Hua Cui, Wei-Long Zhang, Hao Zhang, Hong Chen, Zhang-Zhen He, and Wen-Dan Cheng, PbGa₂MSe₆ (M = Si, Ge): Two Exceptional Infrared Nonlinear Optical Crystals, Chemistry of Materials 2015 27 (3), 914-922
- 40. Dajiang Mei, Shiyan Zhang, Fei Liang, Sangen Zhao, Jianqiao Jiang, Junbo Zhong, Zheshuai Lin, and Yuandong Wu, LiGaGe₂S₆: A Chalcogenide with Good Infrared Nonlinear Optical Performance and Low Melting Point, Inorganic Chemistry 2017 56 (21), 13267-13273
- 41. Garrett C. Wessler, Tong Zhu, Jon-Paul Sun, Alexis Harrell, William P. Huhn, Volker Blum, and David B. Mitzi, Band Gap Tailoring and Structure-Composition Relationship within the Alloyed Semiconductor Cu₂BaGe_{1-x}Sn_xSe₄, Chemistry of Materials 2018 30 (18), 6566-6574
- Xiaoshuang Li, Chao Li, Pifu Gong, Zheshuai Lin, Jiyong Yao and Yicheng Wu, BaGa₂SnSe₆: a new phase-matchable IR nonlinear optical material with strong second harmonic generation response, J. Mater. Chem. C, 2015,3, 10998-11004
- J. Ashok, M.Kostrzewa, M. Srinivasa Reddy, V. Ravi Kumar, N. Venkatramiah, M. Piasecki and N. Veeraiah, Structural and physical characteristics of Au₂O₃ doped sodium antimonate glasses, Part-I, Journal of the American Ceramic Society - 102 (4) 2019, 1628-1641 (MS-Q1) Impact factor: 2.956, (45pkt) <u>https://doi.org/10.1111/jace.16013</u>
- Tirumalasetti Kalpana, Bhaskar Sanyal, Yerramreddy Gandhi, Gnanamutta Sahay Baskaran, Piotr Bragiel, Michal Piasecki and Nalluri Veeraiah, *Thermoluminescence features of alumina mixed borophosphate* glasses with Tb³⁺ ions for dosimetric applications, International Journal of Applied Glass Science, 8,(2) (2017), 188-195, IF: 1.92, (40 pkt.) (MS -Q1) <u>https://doi.org/10.1111/ijag.12223</u>
- 45. G Jagan Mohini, G Sahaya Baskaran, V Ravi Kumar, M Piasecki, N Veeraiah: *Bioactivity studies on TiO2-bearing Na₂O-CaO-SiO₂-B2O₃ glasses*. Materials Science and Engineering: C , 2015; 57:240-248. doi:10.1016/j.msec.2015.07.048 IF=: 3.420 (30 pkt.) (MS -Q1)
- Padamati Naresh, Goli Naga Raju, Yerramreddy Gandhi, Michal Piasecki, Nalluri Veeraiah: Insulating and Other Physical Properties of CoO-Doped Zinc Oxyfluoride-Borate Glass-Ceramics. Journal of the American Ceramic Society 02/2015; 98(2). DOI:10.1111/jace.13301, Impact Factor: 2.787 (45pkt.) (MS -Q1)
- K. Dorywalski, B. Andriyevsky, M. Piasecki, N. Lemee, A. Patryn, C. Cobet, N. Esser: Ultraviolet vacuum ultraviolet optical functions for SrTiO₃ and NdGaO₃ crystals determined by spectroscopic ellipsometry. Journal of Applied Physics 07/2013; 114(4). DOI:10.1063/1.4816624 IF= 2.185
- 48. K. Roleder, A. Bussmann-Holder, M. Górny, K. Szot & A.M. Glazer , Precursor dynamics to the structural instability in SrTiO₃ , Phase Transitions: A Multinational Journal, (2012), 85:11, 939-948
- Krzysztof Dorywalski, Bohdan Andriyevsky, Michał Piasecki, Iwan Kityk, Christoph Cobet, Norbert Esser, Aleksy Patryn: Structural phase transitions in ferroelectric crystals and thin films studied by VUV spectroscopic ellipsometry with synchrotron radiation. Phase Transitions 09/2013; 86(9). DOI:10.1080/01411594.2012.745540,
- H1. A.M.El-Naggar, A.A.Albassam, O. Parasyuk, I.V. Kityk, G.Myronchuk, O. Zamuruyeva, Yu.Kot, D. Myronchuk, R. Wojnarowska-Nowak, S. Prokhorenko, M. Piasecki*, Optical and non-linear optical properties of the solid solutions AgGaGe_{3(1-x)}Si_{3x}Se₈, Optik- International Journal for Light and Electron Optics, 2018, 168, 397–402 Impact Factor: 1.191 (20 pkt) <u>https://doi.org/10.1016/j.ijleo.2018.04.095</u>
- H2. I.E. Barchii, V. A. Tovt, M. Piasecki, A. A. Fedorchuk, A. M. Solomon, and A. I. Pogodin, ,Physicochemical Interaction in the TlInSe₂–TlInP₂Se₆ System Russian Journal of Inorganic Chemistry Impact 2018, 63, No. 4, pp. 537–542. IF = 0.787 (15 pkt)
- H3. I.V. Kityk, K. Ozga, V. Halyan, I.A. Ivashchenko and M. Piasecki, (Ga551045)2S300 Nanocrystallites as Novel Materials for Nonlinear Optical Detection of Gamma Radiation, MRS Advances 2018 <u>https://doi.org/10.1557/adv.2018.337</u>
- H4. I.V. Kityk, V.V. Halyan, V.O. Yukhymchuk, V.V. Strelchuk, I.A. Ivashchenko, Ya. Zhydachevskii, A. Suchocki, I.D. Olekseyuk, A.G. Kevshyn, **M. Piasecki***, *NIR and visible luminescence features of Erbium doped Ga*₂S₃-

*La*₂*S*₃ *glasses*, Journal of Non-Crystalline Solids 498 (2018) 380–385, Impact Factor: **2.448, (30pkt.)** <u>https://doi.org/10.1016/j.jnoncrysol.2018.03.024</u>

- H5. G. L. Myronchuk, G. Lakshminarayana, I.V. Kityk, A.O. Fedorchuk, R.O. Vlokh, V.R. Kozer, O.V. Parasyuk, M. Piasecki, AgGaGeS₄ crystal as promising optoelectronic material, Chalcogenide Letters , 2018, **15**, 151 156, Impact Factor: **0.732**, (20pkt), <u>http://www.chalcogen.ro/151_MyronchukGL.pdf</u>
- H6. O.Y. Khyzhun, A.O. Fedorchuk, I.V. Kityk, M. Piasecki, M.Yu. Mozolyuk, L.V. Piskach, O.V. Parasyuk, A.M. ElNaggar, A.A. Albasssam, P.Karasinski, *Electronic structure and laser induced piezoelectricity of a new quaternary compound TlInGe*₃S₈, Materials Chemistry and Physics, 204, 2018, 336-344, Impact Factor: 2.084, (35 pkt.) <u>https://doi.org/10.1016/j.matchemphys.2017.10.054</u>
- H7. A.I. Kashuba, M. Piasecki, A.V. Bovgyra, V.Yo. Stadnyk, P. Demchenko, A. Fedorchuk, A.V. Franiv, B. Andriyevsky, *Specific features of content dependences for energy gap in In_xTl_{1-x}I solid state crystalline alloys, Acta Phys. Pol. A, 133(1), 2018, 68-75 DOI:<u>10.12693/APhysPolA.133.68</u> Impact Factor: 0,52, (15 pkt.), http://przyrbwn.icm.edu.pl/APP/PDF/133/app133z1p13.pdf*
- H8. O.Y. Khyzhun, V.S. Babizhetskyy, I.V. Kityk, G.L. Myronchuk, J.Jędryka, G.Lakshminarayana, V.O. Levytskyy, O.V. Tsisar, L.V. Piskach, O.V. Parasyuk, A.M.El Naggar, A.A.Albassam, M. Piasecki*, "Thallium indium germanium sulphide (TlInGe₂S₆) as efficient materials for laser nonlinear optical operation", Journal of Alloys and Compounds, 735 (2018) 1694-1702, Impact Factor: (IF 3.779), (35pkt) https://doi.org/10.1016/j.jallcom.2017.11.257
- H9. Iwan Kityk, Oleg Parasyuk, Anatolij Fedorchuk, A.El-Naggar, A. Albassam, Michal Piasecki*, Oleg Khyzhun, I Veremchuk, *PbGa₆Te₁₀ crystals for IR laser operated piezoelectricity*, Materials Research Bulletin, **100**, 2018, Pages 131–137 Impact Factor: **2.435**, (**35 pkt.**)

https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0025540817312916

- H10. A.O. Fedorchuk, O.V. Parasyuk, O. Cherniushok, B. Andriyevsky, G.L. Myronchuk, O.Y. Khyzhun, G. Lakshminarayana, J. Jedryka, I.V. Kityk, A.M. ElNaggar, A.A. Albassam and
 M. Piasecki*, *PbGa₂GeS₆ crystal as a novel nonlinear optical material: Band structure aspects,* Journal of Alloys and Compounds , 740, 2018, Pages 294-304 , IF: (IF 3.779), (35pkt) https://doi.org/10.1016/j.jallcom.2017.12.353
- H11. Valeria Tovt, Igor Barchiy, Michal Piasecki, Iwan Kityk, Anatolii Fedorchuk, Investigations of the TlInP2Se6–In4(P2Se6)3 System and its Optical Properties, Hungarian Journal of Industry and Chemistry, 45 (2), 2018, 13–18 https://doi.org/10.1515/hjic-2017-0014
- H12. O.V. Parasyuk, V.S. Babizhetskyy, O.Y. Khyzhun, V.O. Levytskyy, I.V. Kityk*,
 G.L. Myronchuk, O.V. Tsisar, L.V. Piskach , J,Jedryka A.Maciag , M. Piasecki,* Novel quaternary TlGaSn₂Se₆ single crystal as promising material for operated infrared nonlinear optical application,
 Crystals 2017, 7(11), 341; doi:10.3390/cryst7110341, Impact Factor: 1.566 , (20pkt), http://www.mdpi.com/2073-4352/7/11/341
- H13. A.S. Krymus, I.V. Kityk, P. Demchenko, O.V. Parasyuk, G.L. Myronchuk, O.Y. Khyzhun,
 M. Piasecki*, AgGaSiSe4: growth, crystal and band electronic structure, optoelectronics and piezoelectric properties, Materials Research Bulletin, 2017, 95, 177-184, Impact Factor: 2.435, (35 pkt.)
 http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0025540817311625
- H14. I.V. Kityk, V.O. Yukhymchuk, A. Fedorchuk, V.V. Halyan, I.A. Ivashchenko, I.D. Oleksieyuk, M.A. Skoryk, G. Lakshminarayana, A.M. El-Naggar, A.A.Albassam, O.O. Lebed, M.Piasecki*, Laser stimulated piezo-optics of γ-irradiated (Ga55In45)2S300 and (Ga54.59In44.66Er0.75)2S300 single crystals, Journal of Alloys and Compounds, (2017) 722, 265–271,Impact Factor: 3.014, (35pkt)
 http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0925838817320595
- H15. I.V.Kityk, V.V. Halyan, A.H. Kevshyn, I.A. Ivashchenko, I.D. Olekseyuk, O.O. Lebed, G. Lakshminarayana,
 M. Piasecki, (Ga54.59In44.66Er0.75)2S300 single crystal novel material for detection of γ-radiation by photoinduced nonlinear optical method, Journal of Materials Science: Materials in Electronics, 2017, 28, 14097-14102, IF=1.798, (25pkt),

https://link.springer.com/article/10.1007/s10854-017-7262-2

- H16. S.I. Levkovets, O.Y. Khyzhun, G.L. Myronchuk, P.M. Fochuk, M. Piasecki, I.V. Kityk, A.O. Fedorchuk, L.V. Piskach, O.V. Parasyuk Synthesis, electronic structure and optical properties of PbBr_{1.2}I_{0.8}, Journal of Electron Spectroscopy and Related Phenomena 2017, 218, 13–20, IF: 1.561, (25 pkt.), https://doi.org/10.1016/j.elspec.2017.05.006
- H17. G. L. Myronchuk, G. Lakshminarayana, I.V. Kityk A.S. Krymus, O.V. Parasyuk, M.Ya.Rudysh, P.A. Shchepanskyi, M. Piasecki, Optical absorption, piezoelectric effect and second harmonic generation studies of single crystal AgGaGe₃Se_{7.6}Te_{0.4} solid solution, Appl. Phys. A (2017) 123: 175, https://link.springer.com/article/10.1007%2Fs00339-017-0823-7 IF=1,44, (30pkt)
- H18. Li Lia, Y.-J. Wang, D.-X. Liu, C.-G. Ma, M.G. Brik, A. Suchocki, M. Piasecki, A.H. Reshak Comparative firstprinciples calculations of the electronic, optical, elastic and thermodynamic properties of XCaF₃ (X = K, Rb, Cs) cubic perovskites, Materials Chemistry and Physics 2017,188, 39–48, Impact Factor: 2.101, (35pkt) <u>http://dx.doi.org/10.1016/j.matchemphys.2016.12.033</u>
- H19. O.V. Parasyuk , O.Y. Khyzhun , M. Piasecki , I.V. Kityk , G. Lakshminarayana, I. Luzhnyi , P.M. Fochuk , A.O. Fedorchuk , S.I. Levkovets , O.M. Yurchenko, L.V. Piskach, Synthesis, structural, X-ray photoelectron spectroscopy (XPS) studies and IR induced anisotropy of Tl₄HgI₆ single crystals, Materials Chemistry and Physics (2017) 187, 156–163, IF: 2.101, (35pkt) <u>http://dx.doi.org/10.1016/j.matchemphys.2016.11.061</u>
- H20. M. Piasecki, M. G. Brik, I. V. Kityk, I. E. Barchiy, A. M. Al-Naggar, A. A. Albassam, *Tl₄YX₃* (*Y=Sn, Pb; X=S, Te*) single crystals as promised multi-functional optoelectronic materials, 2017 Proceedings of the Conference on Lasers and Electro-Optics Europe & European Quantum Electronics Conference (CLEO/Europe-EQEC), IEEE *Xplore* Digital Library DOI: <u>10.1109/CLEOE-EQEC.2017.8086669</u>
- H21. A.S.Krymus, G.L.Myronchuk, O.V.Parasyuk, I.V.Kityk, **M.Piasecki**, Influence the cationic substitution in AgGaGe₃Se₈ on the electro-optical, IR optical and nonlinear properties, Funct. Mater. 2017; 24 (4): 521-526, <u>https://doi.org/10.15407/fm24.04.521</u>
- H22. Galyna Myronchuk, Oleg Parasyuk, Ludmila Piskach, Nasser Saleh Alzayed, Serhii Prokhorenko, **Michal Piasecki**, Iwan Kityk, *Two-photon absorption of Tl*_{1-x}*In*_{1-x}*Sn*_x*Se*₂ *nanocrystallites*, EPJ Web of Conferences 133, 03001 (2017),

http://www.epj-conferences.org/articles/epjconf/pdf/2017/02/epjconf_icsenob2017_03001.pdf

- H23. V.V. Halyan, I.V. Kityk, A.H. Kevshyn, I.A. Ivashchenko, G. Lakshminarayana, M.V. Shevchuk, A. Fedorchuk and M. Piasecki*, "Effect of temperature on structure and the luminescence properties of Ag_{0.05}Ga_{0.05}Ge_{0.95}S₂-Er₂S₃ glasses " Journal of Luminescence, 2017, 181, 315–320, Impact Factor: 2.693, (35pkt) <u>https://doi.org/10.1016/j.jlumin.2016.09.022</u>
- H24. O.Y. Khyzhun, M. Piasecki, I.V. Kityk, I. Luzhnyi, A.O. Fedorchuk, P.M. Fochuk, S.I. Levkovets, M.V. Karpets, O.V. Parasyuk, *Tl*₁₀*Hg*₃*Cl*₁₆: *Single crystal growth, electronic structure and piezoelectric properties,* Journal of Solid State Chemistry, 242 (2016) 193–198. doi:10.1016/j.jssc.2016.07.012, IF: 2.265 , (30pkt)
- H25. O.Y. Khyzhun , P.M. Fochuk , I.V. Kityk , M. Piasecki , S.I. Levkovets , A.O. Fedorchuk , O.V. Parasyuk : Single crystal growth and electronic structure of TIPbI₃. Materials Chemistry and Physics 172 (2016) 165-172, DOI:10.1016/j.matchemphys.2016.01.058, IF= 2.101 (35 pkt) https://doi.org/10.1016/j.matchemphys.2016.01.058
- H26. B. Andriyevsky, V. Kurlyak, V. Stadnyk, M. Romanyuk, V. Stakhura, M. Piasecki: Electronic band structure and related properties of Rb₂ZnCl₄ crystals at different hydrostatic pressures. Computational Materials Science, 2016, 111, 257-262, doi:10.1016/j.commatsci.2015.09.047 IF= 2.086 (30pkt) https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S092702561500628X?via%3Dihub
- H27. O.Y. Khyzhun, I.V. Kityk, M. Piasecki, A.O. Fedorchuk, S.I. Levkovets, P.M. Fochuk, G.L. Myronchuk, O.V. Parasyuk: Growth, structure and optical properties of Tl₄HgBr₆ single crystals, Physica B: Condensed Matter, 2015, 479: 134-142, doi:10.1016/j.physb.2015.10.008 IF=1.348 (20pkt.) https://doi.org/10.1016/j.physb.2015.10.008

- H28. V Parasyuk, E M Kadykalo, L P Marushko, G Myronchuk, A.O. Fedorchuk, A Wojciechowski, M Piasecki, M Mzyk, W Kuznik: *IR laser induced spectra in novel crystals CdTe-CuInTe2*. Spectrochimica Acta Part A Molecular and Biomolecular Spectroscopy 12/2013; 116C:446-450. DOI:10.1016/j.saa.2013.07.042, IF= 2.129, (25pkt)
- H29. G.E. Davydyuk, M Piasecki, O.V. Parasyuk, G.L. Myronchuk, A O Fedorchuk, S.P. Danylchuk, L.V. Piskach, M Yu, Mozolyuk, N Alzayed, I.V. Kityk: *Two-photon absorption of Tl_{1-x}ln_{1-x}Sn_xSe₂ (x=0, 0.1, 0.2, 0.25) single crystalline alloys and their nanocrystallites*. Optical Materials 2013; 35:2514–2518. DOI:10.1016/j.optmat.2013.07.012 IF=2,075 <u>https://doi.org/10.1016/j.optmat.2013.07.012</u>
- H30. Franiv, O.S. Kushnir, I.S. Girnyk, V. Franiv, I. Kityk, **M. Piasecki**, K.J. Plucinski: *Growth, crystal structure, thermal properties and optical anisotropy of Tl*₄*Cdl*₆ *single crystals*. Ukrainian Journal of Physical Optics 2013; 14(1):6-. DOI:10.3116/16091833/14/1/6/2013 IF=0,88
- http://www.ifo.lviv.ua/journal/2013/2013_1_14_02.html H31. M.Piasecki, Light Induced Effects in Chalcogenide Glasses, Glass-Ceramics and Crystals, Trans. Ind.
- Ceram. Soc. 71(4), (2012) 211-2014,
 H32. Y. Kogut, O.Y. Khyzhun, O. V. Parasyuk, A.H. Reshak, G. Lakshminarayana, I.V Kityk, M. Piasecki: *Electronic spectral parameters and IR nonlinear optical features of novel Ag_{0.5}Pb_{1.75}GeS₄ crystal. Journal of Crystal Growth 2012; 354(1):142–146, IF= 1,552 <u>http://doi.org/10.1016/j.jcrysgro.2012.06.019</u>*
- H33. G. Lakshminarayana, M. Piasecki, G. E. Davydyuk, G. L. Myronchuk, O. V. Yakymchuk, O. V. Parasyuk, I.
 V. Kityk: Photovoltaic, photoelectric and optical spectra of novel AgxGaxGe1-xSe2 (0.167 ≤ x ≤ 0.333) quaternary single crystals. Materials Chemistry and Physics 08/2012; 135(s 2-3):837-841. http://doi.org/10.1016/j.matchemphys.2012.05.067, IF= 2,072
- H34. Bai Xue, Virginie Nazabal, Michał Piasecki, Laurent Calvez, Artur Wojciechowski, P. Rakus, P. Czaja, I.V. Kityk: Photo-Induced Effects in GeS2 Glass and Glass–Ceramics Stimulated by Green and IR Lasers. Materials Letters , 2012; 73:14–16. <u>http://doi.org/10.1016/j.matlet.2011.12.089</u>, IF= 2,224
- H35. Ali Hussain Reshak, S Auluck, M Piasecki, G L Myronchuk, O Parasyuk, I V Kityk, H Kamarudin: Absorption and photoconductivity spectra of Ag₂GeS₃ crystal: Experiment and theory. Spectrochimica Acta Part A Molecular and Biomolecular Spectroscopy 2012; 93:274-9. <u>http://doi.org/10.1016/j.saa.2012.03.044</u>, IF= 1, 977
- H36. M Chmiel, M Piasecki, G Myronchuk, G Lakshminarayana, Ali H Reshak, O G Parasyuk, Yu Kogut, I V Kityk: Optical and photoconductivity spectra of novel Ag₂In₂SiS₆ and Ag₂In₂GeS₆ chalcogenide crystals. Spectrochimica Acta Part A Molecular and Biomolecular Spectroscopy 02/2012; 91:48-50, <u>http://doi.org/10.1016/j.saa.2012.01.053</u>, IF= 1, 977
- H37. 11A.O. Fedorchuk, G.P. Gorgut, O.V. Parasyuk, G. Lakshminarayana, I.V. Kityk, M. Piasecki: *IR operated novel Ag0.98Cu0.02GaGe3Se8 single crystals*. Journal of Physics and Chemistry of Solids 11/2011; 72(11):1354-1357. <u>http://doi.org/10.1016/j.jpcs.2011.08.008</u>, IF= 1,632
- H38. I. Kolin'ko, O. V. Bovgyra, **M. Piasecki**: *Optical constants of indium bromide*. Low Temperature Physics 02/2001; 27(2):153-157. , <u>http://doi.org/10.1063/1.1353711</u>, IF= 0,786

Mi that Pio sel